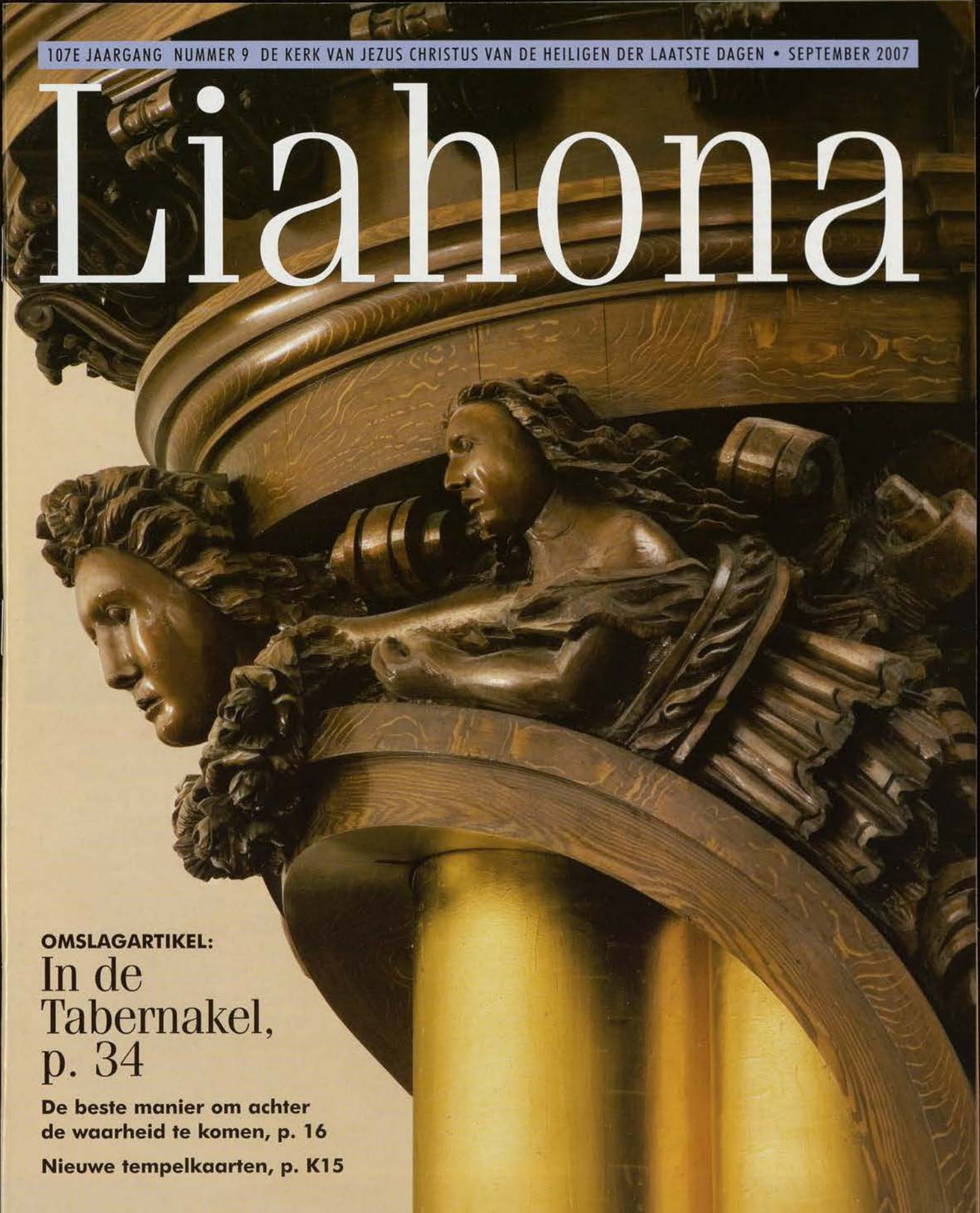

107E JAARGANG NUMMER 9 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • SEPTEMBER 2007

Liahona

OMSLAGARTIKEL:

In de
Tabernakel,
p. 34

De beste manier om achter
de waarheid te komen, p. 16

Nieuwe tempelkaarten, p. K15

Res.
Book Area
1720855
5288 DUT
2007
Sept 1st 2007

September 2007 107e jaargang Nummer 9
LIAHONA 00789-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust
Raad der Twaalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar
Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen
Adviseurs: Gary J. Coleman, Yoshihiko Kikuchi, Gerald N. Lund, W. Douglas Shumway
Hoofddirecteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie: Victor D. Cave
Senior redacteur: Larry Hiller
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg
Hoofddirecteur: R. Val Johnson
Assistent-hoofddirectrice: Jennifer L. Greenwood
Mederedactrices: Ryan Carr, Adam C. Olson
Assistent-redactrice: Susan Barrett
Redactiemedewerkers: Christy Banz, Linda Stahle Cooper, David A. Edwards, LaRene Porter Gauri, Carrie Kasten, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekerk, Judith M. Palmer, Vivian Paulsen, Richard M. Romney, Jennifer Rose, Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb
Directiesecretaresse: Monica L. Dickinson
Marketing manager: Larry Hiller
Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Productiemanager: Jane Ann Peters
Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kathleen Howard, Eric P. Johnsen, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Randall J. Piton
Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick
Directeur distributie: Randy J. Benson
Vertaling:
Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
Telefoon: 0032-(0)14-265775
Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar: nieuws@liahona.nl
Distributie:
De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
European Distribution Ltd., Magazine Service,
Steinmühlstr. 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland
Tel.: 00 49 6172 492858, fax: 00 49 6172 492890
E-mail: liahona-edl@ldschurch.org
Jaarabbonement: € 16.00
De volgende betalingswijzen zijn mogelijk:
Creditcard (bel of e-mail EDL)
Overschrijving per bank op de volgende rekening:
Dresdner Bank, Bad Homburg
Rekening nummer 07 264 094 00; bankcode 500 800 00
Omschrijving: abonneenummer + naam + wijk/gemeente
SWIFT CODE: DRES DE FF 523
IBAN: DE52 5008 0000 0726 4094 00
Bijdragen:
Stuur manuscripten en vragen aan:
Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar:
liahona@ldschurch.org
De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albanees, Armeens, Bislan, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Grieks, Haïtiaans, Hindi, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kinbati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshallseilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samaraans, Samoaans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamese, Uslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)
Uitgever:
© 2007 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden.
Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.
Tekst- en beeldmateriaal in de Liahona mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.
U kunt de Liahona in vele talen terugvinden op het internet onder www.lds.org. Engelstalige lectuur staat onder 'Gospel Library'. Voor andere talen, klik op 'Languages'.
For Readers in the United States and Canada:
September 2007 Vol. 107 No. 9. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)
POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

LIAHONA, SEPTEMBER 2007

VOOR VOLWASSENEN

- 2 Boodschap van het Eerste Presidium: inspirerende woorden *President Gordon B. Hinckley*
- 16 Zoek kennis door geloof
Ouderling David A. Bednar
- 25 Huisbezoekboodschap: Een werktuig in handen van de Heer worden door één van zin en één van hart te zijn
- 26 Mijn bekering tot het eeuwig huwelijk
James Welch
- 34 De renovatie van de Tabernakel
- 44 Onder heiligen der laatste dagen
De vastengave van broeder John *Greg Burgoyne*
Limonade en een brood
Anabela De León
Je zorgt vast wel goed voor mij
Elaine Pearson
Het cadeau dat ik me niet kan herinneren
Gary R. Wangsgard
- 48 Post

16 Zoek kennis door geloof

26 Mijn bekering tot het eeuwig huwelijk

34 De renovatie van de Tabernakel

OP DE OMSLAG

Voorkant: Foto A. Angle.
Achterkant: Foto John Luke.

OMSLAG DE KINDERVRIEND

Illustratie Matthew Smith

IDEËN VOOR DE GEZINSAVOND

Deze ideeën kunnen in de kerk en thuis gebruikt worden.
Pas de ideeën eventueel aan de gezinsleden of de klas aan.

'Gewone mensen, buitengewone roepingen',

p. 8: Vraag de gezinsleden om een beschrijving van een profeet.

Hoe ziet de wereld profeten? Lees de beschrijvingen door ouderling Heber C. Kimball, Henoeh en Paulus voor. Leg uit dat kerkleiders gewone mensen zijn die door God zijn geroepen. Bespreek aan de hand van de laatste vijf alinea's hoe we

onze leiders beter kunnen volgen. Maak een cadeautje (versnapering, tekening of kaart) om een plaatselijke kerkleider dank te betonen.

'Zoek kennis door geloof',

p. 16: Laat enkele bakjes zien met verschillende

openingen en mogelijkheden. Probeer

er munten of snoepjes in te gooien. Welke bakjes zijn het makkelijkst? Vraag hoe we de bakjes kunnen vergelijken met iemands bereidheid om door de Geest te leren. Haal uitspraken uit het artikel aan waaruit blijkt hoe we doeltreffend kunnen

Ga op zoek naar de Spaanse KGW-ring die in deze uitgave verborgen is, en bedenk een goede daad die je voor iemand kunt doen.

30 De Heiland herkennen

32 Als er een beestje in je mond vliegt

VOOR JONGEREN

- 7 Poster: Is jouw fundament zo vast als een rotssteen?
- 8 Evangelieparels: Gewone mensen, buitengewone roepingen *Ouderling Bruce R. McConkie*
- 12 Samen optrekken *Adam C. Olson*
- 30 Korte boodschappen
De avond van de proef *Lebi L. Cruz*
De Heiland herkennen *Jade Swartzberg*
- 32 Als er een beestje in je mond vliegt
Aaron L. West
- 39 Genoeg vasten *Riley M. Lorimer*
- 40 Tot een brandoffer *Joseph Ray Brillantes*
- 43 Wist je?

leren. Stel een doel om die beginselen toe te passen.

'Als er een beestje in je mond vliegt', p. 32: Laat een insect of een afbeelding van een insect zien. Vraag: 'Zou je dit eten?' Bespreek wat de auteur meemaakte. Vertel het verhaal van Jozef van Egypte en hoe hij zijn verleiding 'uitspuwde'.

'Goede dingen doen op de sabbatdag', p. K8: Vouw een blaadje tot u acht vierkanten hebt. Bespreek de denkbelden uit het artikel en laat gezinsleden van elk onderdeel een tekeningetje maken. Vraag ze om aan de andere kant van het papier andere zondagsactiviteiten toe te

voegen. Maak de volgende keer dat u een goede zondagsactiviteit nodig hebt gebruik van de ideeën.

'Kilometers en kilometers glimlachjes', p. K12: Knip een stuk bruin papier in stroken die stukken hout moeten voorstellen. Pak tijdens het voorlezen van het verhaal voor elke genoemde goede daad een stuk 'hout' om een kampvuur mee aan te leggen. Leg uit dat het kampvuur harder gaat branden met elk stuk hout dat u toevoegt. Nodig de gezinsleden uit om op de stukken 'hout' manieren te schrijven waarop zij de komende week anderen kunnen dienen.

VOOR KINDEREN: DE KINDERVRIEND

- K2 Luister naar de stem van een profeet: heilige grond
President Thomas S. Monson
- K4 Participatieperiode: De Meester dienen
Elizabeth Ricks
- K6 Uit het leven van Spencer W. Kimball: een eenvoudige goede daad
- K8 Voor kleine vrienden: goede dingen doen op de sabbatdag *Julie Wardell*
- K10 Van vriend tot vriend: een wagen vol heiligen *Ouderling Benjamin De Hoyos*
- K12 Kilometers en kilometers glimlachjes
Ray Goldrup
- K15 Tempelkaarten
- K16 Kleurplaat

K12 Kilometers en kilometers glimlachjes

K8 Goede dingen doen op de sabbatdag

ONDERWERPEN IN DIT NUMMER

K=De Kindervriend	Kimball, Spencer W., 43; K6
Abraham, 40	Kwade invloeden, 2, 32
Algemene autoriteiten, 8	Leiderschap, 8, 26, 43
Alleenstaanden, 26	Leren, 16
Bekering, 26, 45	Naastenliefde, K12
Bisschoppen, 8, 26	Openbaring, 2, 8, 16
Dagboeken, 43	Offering, 40
Dienstbaarheid, 45, K2, K4, K6, K12	Priesterschap, 2, 44, K2
Eensgezindheid, 12, 25	Profeten, 8, K6
Elia, 8	Sabbat, K8, K10
Geestelijke dood, 43	Smith, Joseph, 16
Geloof, 16	Tabernakel in
Getuigenis, 2, 16	Salt Lake City, 34
Heilige Geest, 16	Tempels, 2, K15
Huisbezoek, 25, 46	Vasten, 39
Huisonderwijs, 6	Vastengaven, 44
Huwelijk, 26	Verzoening, 2, 12
Jezus Christus, 2, 12, 31, K4	Voorbeeld, 31
	Wederkomst, 31
	Woord van wijsheid, 30, 47

Inspirerende woorden

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

De laatste bedeling

'Wat is het toch geweldig dat [God] ons in deze laatste bedeling, de bedeling van de volheid der tijden, zo uitzonderlijk heeft gezeegend. Hij heeft zijn werk in deze grootse, laatste tijdperiode hersteld met alle bevoegdheden, heerlijkheid, waarheid en gezag van alle voorgaande bedelingen. (...)

'Ik weet dat God, onze eeuwige Vader, leeft en dat Hij ons liefheeft; dat Jezus zijn geliefde Zoon is, onze Verlosser, Heiland, Heer en Vriend; dat Joseph Smith een profeet is en was; dat deze kerk waar is; en dat het Hun werk is dat op aarde is hersteld voor ons welzijn en geluk.' (Regionale conferentie, Salt Lake City, 4 mei 2003.)

Ik weet dat het evangelie waar is

'Weet ik dat [het evangelie] waar is? Ik wil dat iedereen die zich vanavond in deze zaal bevindt, beseft dat ieder van u mij tot u heeft horen zeggen dat ik weet dat God, onze eeuwige Vader, leeft. Ik weet dat Hij leeft. Ik weet dat Hij een stoffelijk wezen is. Ik weet dat Hij de grote God van het heelal is. Maar ik weet ook dat ik zijn kind ben en dat u zijn kind bent en dat Hij naar onze gebeden luistert en ze hoort en verhoort.

'Ik weet dat Jezus de Christus is. Hij was het grote werktuig in Gods handen waarmee

de aarde werd geschapen. Volgens het evangelie van Johannes is er niets geschapen dat niet door Hem is geschapen [zie Johannes 1:3]. Hij was de Schepper. Hij was de Jehova van het Oude Testament. Hij was het Kerstkind dat onder geringe omstandigheden onder ons werd geboren. Hij was de Messias die een eenzame weg naar zijn voorgeordende zending bewandelde, de zieken genas en de doden opwekte. Hij was de grote Verlosser van de wereld die op de heuvel Golgota stierf en de derde dag werd opgewekt als "als eersteling van hen, die ontslapen zijn" (1 Korintiërs 15:20). Hij was het die de Nephieten in Amerika bezocht en hen onderrichtte zoals Hij in het Heilige Land had onderricht. En Hij was het die met zijn Vader de jonge Joseph bezocht en tot hem sprak aangaande de herstelling van dit werk.

'Ik weet dat het priesterschap op de aarde is en dat het iedere man ter beschikking staat die het door zijn leefwijze waardig is. Ik weet dat de tempelverordeningen op aarde zijn, de grote verzegelverordeningen waardoor wij als gezinsleden voor tijd en alle eeuwigheid aan elkaar verbonden kunnen worden. Ik weet dat God zijn werk niet in de steek laat, maar dat Hij ervoor zal zorgen dat er altijd iemand is om zijn waarheden aan de mensen mee te delen.' (Bijeenkomst, Nairobi [Kenia], 4 augustus 2005.)

Ik weet dat God, onze eeuwige Vader, leeft en dat Hij ons liefheeft; dat Jezus zijn geliefde Zoon is, onze Verlosser, Heiland, Heer en Vriend; dat Joseph Smith een profeet is en was; dat deze kerk waar is; en dat het Hun werk is dat op aarde is hersteld voor ons welzijn en geluk.

Leef Gods geboden na zodat u naar de tempel mag. Doe wat u moet doen om in aanmerking te komen voor dienstbaarheid in het huis des Heren. Het is voor u gebouwd, broeders en zusters.

Hedendaagse openbaring

'Wat is het fijn dat wij geloven in hedendaagse openbaring. De gedachte laat me maar niet los dat als er in de oudheid openbaring nodig was, toen het leven eenvoudig was, openbaring ook in deze tijd nodig is, nu het leven gecompliceerd is. Er is nooit een tijd in de wereldgeschiedenis geweest dat de mens openbaring harder nodig had dan nu.

'Ik getuig tot u, broeders en zusters, dat het boek van openbaring nooit wordt afgesloten. God geeft net zo leiding aan deze tijd en spreekt net zo tot ons als in de tijd van Abraham, Isaak en Jakob.' (Bijeenkomst, Madrid [Spanje], 29 mei 2004.)

Stel de leer op de proef

'Ik verzoek u dringend, broeders en zusters, om als u twijfelt aan een van de leerstellingen van deze kerk, die uit te testen. Probeer het eens. Leef het beginsel na. Ga op uw knieën en bid erover. Dan zal God u zegenen met kennis van de waarheid van dit werk.' (Bijeenkomst, Parijs [Frankrijk], 28 mei 2004.)

Sta boven het kwaad

'Beste jonge vrienden, zorg ervoor dat je te allen tijde in aanmerking komt om het huis des Heren binnen te gaan en deel te nemen aan een groot en wonderbaar werk ten behoeve van hen die al zijn heen gegaan.

DEL PARSON, HUI IS ORGESTAAN; FOTO MADRIDTEMPEL MARGARITA DIAZ LUNA

'Jullie worden met zo veel kwaad geconfronteerd. Sta erboven. (...) Er is volgens mij nooit een tijdperk in de geschiedenis van de wereld geweest waarin er groter kwaad op aarde was dan nu. Ik wil jullie, jongemannen en jongevrouwen van deze kerk, lof toezwaaien, omdat jullie sterk zijn gebleven in je confrontaties met het kwaad. God zegene jullie en geve je de kracht om het te blijven weerstaan.' (Bijeenkomst, São Paulo [Brazilië], 21 februari 2004.)

Het doel van dit werk

'Ik moedig u, lieve zusters, aan om het huis des Heren te bezoeken en uw man aan te moedigen mee te gaan. Als er hier misschien aanwezig zijn die er nog nooit of lang niet meer zijn geweest, stel ik met alle liefde in mijn hart voor dat u al het nodige doet om daarvoor in aanmerking te komen. Als u dat nog niet hebt gedaan, hebt u echt nog niet gezien waar het in deze kerk om draait. Het eigenlijke doel van dit werk, zoals uitgelegd door de God des hemels, is de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen [zie Mozes 1:39]. Houdt u van uw echtgenoot? Houdt u van uw kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen? Laat dan niet de gelegenheid voorbijgaan om hen in eeuwig verband aan u te verbinden, zodat de tijd die band niet kan vernietigen en de dood die niet kan verbreken. Dat kan op geen enkele andere manier. (...)

'En als die zegeningen [ons] in deze generatie ter beschikking staan, zou een rechtvaardig God dan niet voor een manier zorgen waarop uw voorouders die deze gelegenheid niet hadden die alsnog kunnen krijgen?' (Ringvergadering ZHV, Salt Lake City [Utah, V.S.], 20 maart 2002.)

Ga naar de tempel

'Ik zeg tegen iedereen: ga naar de tempel. Leef zo dat u het waardig bent om naar de tempel te gaan. Leef Gods geboden na zodat u naar de tempel mag. Doe wat u moet doen om in aanmerking te komen voor dienstbaarheid in het huis des Heren. Het is gebouwd voor u, broeders en zusters, opdat u daarheen kunt gaan en de heerlijke zegeningen ontvangen die u nergens anders in de hele wereld kunt krijgen, behalve in andere tempels, waar u als man en

vrouw aan elkaar verzegeld kunt worden, waar uw kinderen aan u verzegeld kunnen worden en waar u werk kunt doen voor uw voorouders die al zijn heengegaan. Dat grote, heerlijke, geweldig onzelfzuchtige werk vindt plaats in het huis des Heren. Ga naar de tempel.' (Bijeenkomst, Aba [Nigeria], 6 augustus 2005.)

Leef zo dat u het priesterschap waardig bent

'God heeft u [priesterschapsdragers] iets gegeven dat macht en goddelijkheid behelst en dat écht en nuttig is. Hij heeft u gezegend met de kern van zijn macht, met het gezag om in zijn heilige naam te spreken en zijn werk tot stand te brengen om te zegenen, te onderrichten, aan te moedigen, te helpen, de aangelegenheden van zijn koninkrijk te besturen — de macht van het koninklijk priesterschap. Er is niets gewoons aan, niets dat we voor vanzelfsprekend mogen houden. Dit is zijn goddelijke macht. Dit is de macht waardoor de aarde is geschapen en zijn werk is uitgevoerd. En Hij heeft het goed geacht, als het ware, om die macht aan u en mij te verlenen, uit de goedheid en gulheid van zijn hart. O, hoe hard zouden wij ernaar moeten streven om zo te leven dat we dit waardig zijn, dat we nooit iets doen wat onze doeltreffendheid als zijn zoons in het uitoefenen van die goddelijke, heilige en opmerkelijke macht die we het heilig priesterschap noemen teniet zou doen.' (Regionale conferentie, Pleasant Grove [Utah], 19 januari 2003.)

De zegeningen van het lidmaatschap in de kerk

'Wat is het toch fijn om tot deze kerk te behoren. Hebt u er wel eens over nagedacht hoe leeg uw leven zou zijn zonder de kerk? Wat moeten we dankbaar zijn (...) voor de enorme zegeningen die wij door het evangelie van Jezus Christus krijgen. Dankuwel (...) dat u getrouwe heiligen der laatste dagen bent en dat u ernaar streeft om uw kinderen in licht en waarheid groot te brengen, met liefde voor de Heer en voor zijn groot en heilig werk.' (Ringconferentie, West Valley City [Utah], 10 november 2002.)

Goddelijke zending van Jezus Christus

'Wij zijn een grote familie, in liefde en geloof verenigd. Zowel als volk als individueel zijn wij bijzonder gezegend.

Wij hebben in ons hart een standvastige en onwrikbare overtuiging van de goddelijke zending van de Heer Jezus Christus.

'Hij was de grote Jehova van het Oude Testament, de Schepper die onder leiding van zijn Vader alles heeft geschapen. "Zonder [Hem is] geen ding geworden, dat geworden is" (Johannes 1:3). Hij was de beloofde Messias die kwam met genezing onder zijn vleugelen. Hij was de Wonderdoener, de grote Genezer, de Opstanding en het Leven. Er is geen andere naam onder de hemel gegeven waardoor wij verlost kunnen worden. [Zie Handelingen 4:12.] (...)

'Hij kwam als een gave van zijn eeuwige Vader. "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe" (Johannes 3:16).

'Hij heeft zijn troon in de hemel verlaten om op aarde te komen en in bezet gebied in een stal geboren te worden. Hij heeft de stoffige wegen van dat land doorkruist, de zieken genezen, leerstellingen verkondigd en iedereen gezegend die Hem aanvaardde. (...)

'Op Golgota heeft Hij voor eenieder van ons zijn leven gegeven. Niemand kan een grotere gave ontvangen. Het is de gave van de opstanding en het eeuwige leven.

'Wij gedenken zijn geboorte. Maar zonder zijn dood zou die geboorte een geboorte als alle andere zijn geweest. Het was de verlossing, die Hij in de Hof van Getsemane en aan het kruis op Golgota tot stand bracht, waardoor zijn gave onsterfelijk, universeel en eeuwig werd. Hij heeft de grote verzoening voor de zonden van het hele mensdom tot stand gebracht. Hij is de Opstanding en het Leven "als eersteling van hen, die ontslapen zijn" (1 Korintiërs 15:20). Door Hem zullen alle mensen uit het graf herrijzen.

'Wij hebben Hem lief. Wij eren Hem. Wij danken Hem. Wij aanbidden Hem. Hij heeft voor eenieder van ons en voor het hele mensdom gedaan wat niemand anders had kunnen doen. God zij dank voor de gave van zijn geliefde Zoon — onze Heiland, de Verlosser van de wereld, het onbevleete Lam dat als offer voor het hele mensdom is geofferd.' (Devotional voor zendelingen, 15 december 2002.)

De zegeningen van de verzoening

'De verzoening van [Jezus Christus] is de belangrijkste gebeurtenis in de geschiedenis van de mens. Er valt niets

mee te vergelijken. Het is het meest fundamentele deel van het plan van onze Vader voor het geluk van zijn kinderen. Zonder de verzoening zou het sterfelijk leven een eindig bestaan zijn zonder hoop of toekomst. De gave van onze goddelijke Verlosser geeft ons leven een hele nieuwe dimensie. Door het offer van onze Heiland wordt de dood geen ellendige vergetelheid, maar een overgang naar een grotere heerlijkheid. Door de verzoening geldt de opstanding voor iedereen. En het eeuwig leven komt binnen het bereik van hen die zijn geboden gehoorzamen.' (Satellietuitzending ringconferentie Australië, 12 februari 2005.) ■

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

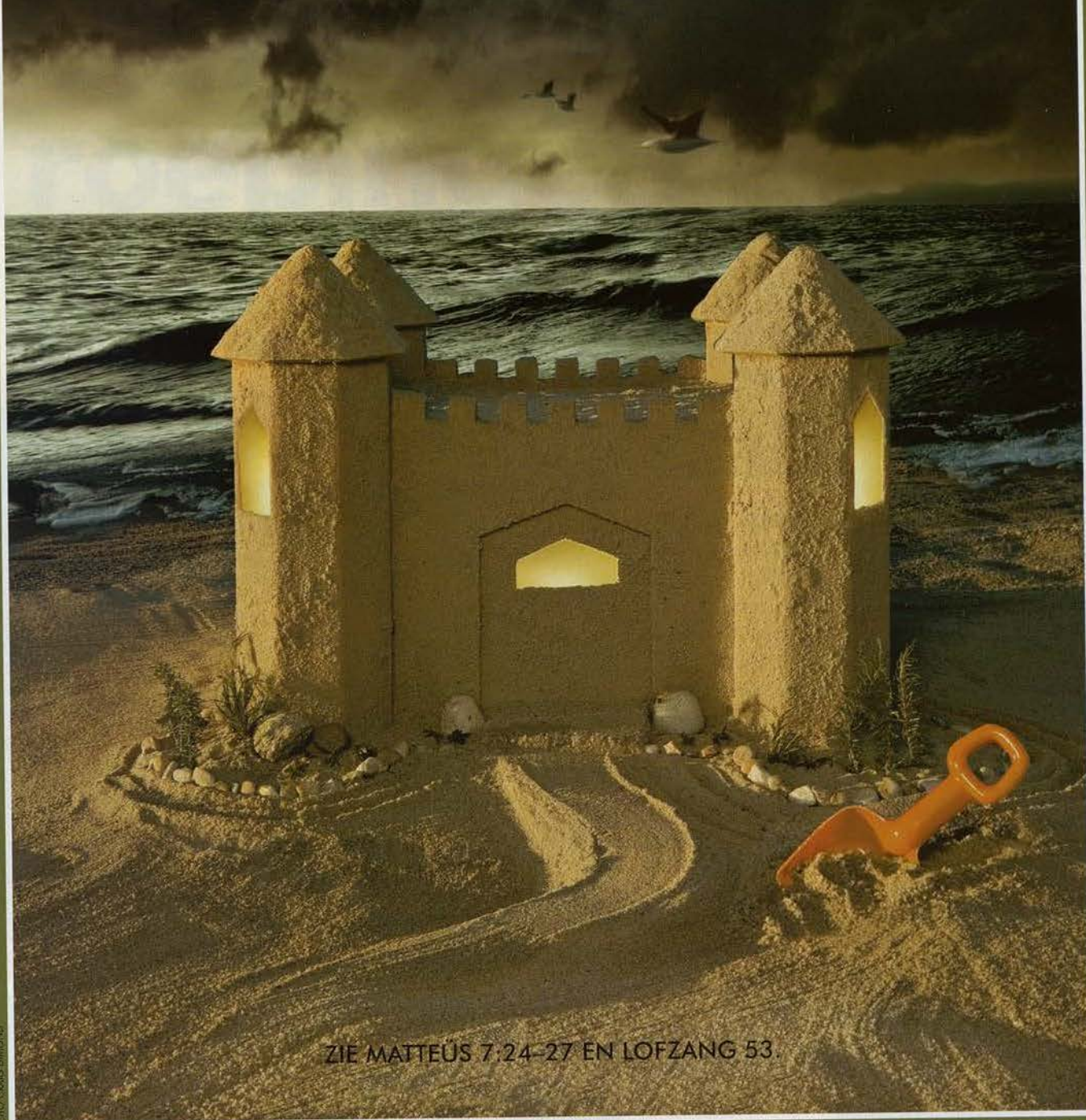
Neem dit artikel eerst na gebed door. Breng het vervolgens zo dat iedereen aan de bespreking wil deelnemen. Enkele voorbeelden:

1. Laat het artikel en de afbeelding van president Hinckley zien. Leg uit dat het een van de belangrijkste taken van de profeet is om te onderrichten en te getuigen. Nodig de gezinsleden uit om beurtelings een onderdeel van het artikel voor te lezen dat hen interesseert. Getuig hoe belangrijk het is om de profeet te volgen.

2. Laat een gezinslid ergens gaan staan waar hij of zij dingen kan zien die niemand anders kan zien. Vraag wat hij of zij ziet. Leg uit wat de rol van een ziener is (zie Mosiah 8:15–17). Lees delen van het artikel voor. In hoeverre verruimen deze uitspraken van onze profeet onze geestelijke blik?

3. Houd voorwerpen klaar die delen van het artikel voorstellen (de Schriften, een plaat van een tempel of van de Heiland enzovoort). Lees de corresponderende delen van het artikel voor en bespreek hoe wij er achter kunnen komen dat deze denkbeelden van onze hemelse Vader gekomen zijn. Getuig dat we door de macht van de Heilige Geest de waarheid te weten kunnen komen.

IS JOUW FUNDAMENT ZO VAST ALS EEN ROTSSTEEN?

ZIE MATTEÛS 7:24-27 EN LOFZANG 53.

Elia was een mens, maar hij had zo veel macht bij God dat de hemelen in antwoord op zijn gebed gesloten werden en geen regen gaven, noch bracht de aarde vruchten voort. Tegenwoordig zijn het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen profeten met macht van omhoog, hoewel zij mensen zijn.

Gewone mensen, buitengewone roepingen

OUDERLING BRUCE R. McCONKIE
(1915–1985)

van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Zijn algemene autoriteiten menselijk?' Ik denk dat veel leden zich dit afvragen en dat dit vanaf het begin al zo is geweest. De vraag vloeit natuurlijk voort uit de hoge achting die wij voor de functies hebben waartoe deze broeders geroepen worden.

Ik herinner me een voorval uit de begintijd van de kerk, uit de tijd van vervolging en moeilijkheden. Heber C. Kimball, destijds lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, bevond zich in omstandigheden waarin hij een lid van de kerk, een weduwe, om onderdak moest vragen. Zij bood hem wat zij had — brood en melk — en gaf hem een kamer met een bed. Hij ging naar zijn kamer om naar bed te gaan. Zij dacht: 'Dit is mijn kans. Ik zou best willen weten [en dit is in feite dezelfde vraag]: "Zijn algemene autoriteiten menselijk?" Ik zou best willen weten wat een apostel zegt als hij tot de Heer bidt.' Dus toen hij de deur had dicht gedaan, sloop ze er stilletjes naartoe om te luisteren. Ze hoorde dat broeder Kimball op het bed ging zitten. Ze hoorde zijn beide schoenen op de grond vallen. Ze hoorde hem achterover

leunen op het bed en zeggen: 'O, Heer, zeg Heber, want hij is zó moe.'

(...) Veel mensen hebben de verkeerde ideeën over dit onderwerp. Ook in de tijd van Joseph Smith hield deze vraag veel mensen bezig. Hij zei: 'Ik werd vanmorgen voorgesteld aan een man die uit het oosten kwam. Toen hij mijn naam hoorde, zei hij dat ik gewoon een mens was, waarmee hij aangaf verwacht te hebben dat iemand aan wie de Heer zijn wil openbaarde meer moest zijn dan een mens. Hij leek de uitspraak van de apostel Jakobus vergeten te zijn dat [Elia] een mens was die net zozeer aan emoties onderhevig was als wij, maar dat hij toch zoveel macht bij God had dat Hij in antwoord op zijn gebeden de hemelen sloot en er drie en een half jaar lang geen regen kwam. En, nogmaals in antwoord op zijn gebed, kwam er weer regen uit de hemel en droeg de aarde vrucht [zie Jakobus 5:17–18]. Hoe groot is de duisternis en onwetendheid van deze generatie, dat zij het ongelooflijk vinden dat een mens met zijn Schepper zou [spreken].'¹

Zo denkt men er in de wereld in het algemeen over: 'Als er zo iemand als een profeet bestaat, dan is hij zo indrukwekkend en verheven dat hij anders is dan de gemiddelde mens.' Misschien denken zij aan Johannes de

Ouderling McConkie beantwoordt de vraag 'Zijn algemene autoriteiten menselijk?' met een bespreking van de grote achting die wij voor hun roeping hebben.

Joseph Smith ontmoette iemand die meende dat een profeet wel meer dan een mens moest zijn. Maar net als Brigham Young en de andere profeten die na hem kwamen, wist Joseph Smith dat hij niet alleen geïnspireerd was, maar dat hij tevens een sterfelijk wezen was.

Doper die in de woestijn sprinkhanen en wilde honing at, of aan iemand zoals Henoch, van wie de mensen zeiden: 'Een wilde man is onder ons gekomen' [zie Mozes 6:38].

In de kerk lijkt tegenwoordig een soortgelijk denkbild post te hebben gevat. Wij denken aan de waardigheid en heerlijkheid en grootsheid van het ambt. En dan sijpelt van dat gevoel misschien iets door in de opvatting over de persoon die het ambt draagt.

Er is misschien een manier om dit onderwerp in een beter perspectief te plaatsen. In plaats van te vragen: 'Zijn de algemene autoriteiten menselijk?', wil ik u vragen: 'Is uw bisschop menselijk?' Wat zou uw antwoord zijn? Of als ik u vraag: 'Zijn de zendelingen menselijk?', wat zou uw antwoord dan zijn? Het hangt er volledig van af waar u het over hebt. Ze zijn beslist menselijk in het opzicht dat ze elke zwakheid en moeilijkheid hebben die algemeen onder het mensdom voorkomt, en onder ons allen voorkomt. Maar aan de andere kant zouden de algemene autoriteiten, de bisschoppen en de zendelingen — en eigenlijk elk lid van de kerk — niet menselijk moeten zijn in de zin van wereldsheid en zinnelijkheid. Niemand onder ons zou 'menselijk' moeten zijn als we daarmee bedoelen dat hij zou leven zoals zinnelijke mensen leven.

Als wij toetreden tot de kerk, zeggen we dat we de wereld verlaten. We worden geacht de wereld te overwinnen. In het Boek van Mormon staat dat we de natuurlijke mens afleggen en een heilige worden door de verzoening van Christus, de Heer (zie Mosiah 3:19). Als wij allen ons potentieel vervullen en ons verhieven tot het niveau dat wij behoren te bereiken, zou geen van ons menselijk zijn in werelds of zinnelijk opzicht. Maar ondanks dat alles zouden we toch menselijk zijn in de zin dat we sterfelijk zijn, met al wat daarbij hoort.

Onder 'algemene autoriteiten' heb ik in mijn boek *Mormon Doctrine* geschreven: 'Sommige algemene autoriteiten krijgen de kracht om het ene te doen, en andere het andere. Ze zijn alle onderworpen aan de strenge discipline die de Heer zijn heiligen altijd oplegt, alsmede hen die hen presideren. De posities die zij bekleden, zijn hoog en verheven, maar de personen die deze ambten dragen, zijn nederige mensen zoals hun broeders in de kerk.

De leden van de kerk zijn zo ervaren en getraind dat er veel broeders zijn die — indien ze ertoe geroepen, voorgesteld en aangesteld zouden worden — doeltreffend werkzaam zouden kunnen zijn in vrijwel elke belangrijke positie in de kerk.¹²

Iets verderop in het boek, onder de kop 'Profeten', staat bovendien: 'Ondanks al hun inspiratie en grootsheid, zijn profeten ook maar sterfelijke mensen met onvolmaaktheden die de mensen in het algemeen ook niet vreemd zijn. Zij hebben hun eigen meningen en vooroordelen en moeten vaak hun problemen oplossen zonder inspiratie. Joseph Smith heeft geschreven dat hij eens "sprak met een broeder en zuster uit Michigan die meenden dat 'een profeet altijd een profeet is'; maar ik zei hen dat een profeet alleen een profeet is als hij als zodanig optreedt".¹³

En dus kunnen de meningen en opvattingen van zelfs een profeet misvattingen bevatten, tenzij zijn meningen en opvattingen door de Geest geïnspireerd zijn. Geïnspireerde schriftteksten of uitspraken dienen als zodanig aanvaard te worden. Maar we hebben een probleem. Paulus was een van de grootste theologen en profeten aller tijden, maar hij had enkele meningen die niet helemaal overeenkwamen met de opvattingen van de Heer, en hij vermeldde er enkele in zijn brieven. Maar aangezien hij wijs en discreet was, vermeldde hij erbij dat het zijn meningen waren. Hij zei: 'Dit is wat ik ervan vind.' En als hij dat verteld had, zei

hij: 'En dit is wat de Heer ervan vindt.' Paulus' meningen, zijn eigen opvattingen, waren niet zo volmaakt als ze hadden kunnen zijn.

Profeten zijn mensen en als ze in hun handelen gedreven worden door de Geest van inspiratie, dan is wat zij zeggen de stem Gods. Maar ze zijn nog steeds sterfelijke en hebben recht op een eigen mening, en die hebben ze dan ook. Vanwege de grote wijsheid en het verstandige oor-

deel van deze mensen kunnen hun opvattingen net zo goed zijn als die van andere sterfelijke mensen, maar als ze niet geïnspireerd zijn, en als ze niet in overeenstemming met de openbaringen zijn, zijn ze net zo aan misvattingen onderhevig als de mening van ieder ander in de kerk.

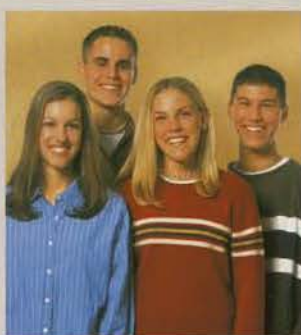
Wij hoeven ons niet tevergeefs af te vragen of de algemene autoriteiten met de Geest van inspiratie spreken of niet — dat kunnen we met zekerheid vaststellen. Ik herinner u in verband hiermee aan een van de beroemde uitspraken van Joseph Smith: 'God openbaart niets aan Joseph wat Hij niet ook aan de Twaalf bekend zal maken of zelfs aan het minste lid van de kerk, als hij in staat is om die kennis te verdragen.'¹⁴

Perfect. Dat is precies wat Paulus ons leert. Paulus heeft gezegd: 'Want gij kunt allen één voor één profeteren.' En hij heeft gezegd: 'Streeft ernaar te profeteren' (1 Korintiërs 14:31-39). Alle leden van de kerk worden geacht openbaring te ontvangen. Dat is niet voorbehouden aan slechts enkele uitverkorenen zoals de zendelingen of de bisschoppen. Wij behoren openbaring te ontvangen. Wij zouden allen zoals de apostelen en profeten moeten zijn. ■

Naar een artikel uit de New Era van januari 1973.

NOTEN

1. *History of the Church*, deel 2, p. 302.
2. *Mormon Doctrine*, 2e editie [1966], p. 309.
3. *Mormon Doctrine*, p. 608.
4. Zie *History of the Church*, deel 3, p. 380.

Alle leden van de kerk worden geacht openbaring te ontvangen. Dat is niet voorbehouden aan slechts enkele uitverkorenen zoals de zendelingen of de bisschoppen. Wij behoren openbaring te ontvangen.

In hun pogingen om hun Olympische dromen te verwezenlijken heeft de Palermotweeling, Lucía en Mariano, geleerd dat ze hun uiteindelijke doel niet alleen kunnen bereiken. Boven: Lucía en een ploegmaat doen mee aan een kwalificatiewedstrijd voor de Olympische Spelen van Athene 2004.

SAMEN OPTREKKEN

ADAM C. OLSON
Kerkelijke tijdschriften

De opwinding gierde door Mariano Palermo's lijf toen zijn ploegmaat en hij als eersten onder de duizendmeterlijn door roeiden. Het was 2003 en ze waren halverwege het waarmaken van hun droom om samen de Argentijnse roeikampioenschappen dubbeltwee voor mannen te winnen en zich te plaatsen voor de Olympische Spelen van 2004 in Athene (Griekenland).

Ze hadden een prima ritme — hun sterke slagen gingen in perfecte harmonie het water in en stuwden hen aan hun mededingers voorbij.

Maar enkele honderden meters later bekoelde Mariano's enthousiasme toen zijn ploegmaat door vermoeidheid langzamer begon te worden.

Mariano keek naar de boot die op de tweede plaats lag en niet ver van hen af was. Hadden ze genoeg voorsprong om als eerste de finish te halen?

'Wij zijn erg eensgezind'

Mariano's tweelingzus, Lucía, had zelf een wedstrijd dubbeltwee voor vrouwen later die dag waar ze zich op moest concentreren, maar ze zorgde ervoor dat ze haar broer wél zag meedoen. Ze was opgewonden toen ze zag dat zijn ploeg zo snel de leiding nam. Maar haar enthousiasme verdween toen ze zag dat hun tempo afnam.

De Palermotweelingen hebben altijd een erg nauwe band gehad. Omdat ze dezelfde leeftijd hebben, en ze veel dezelfde activiteiten hebben gedaan, hebben ze altijd veel tijd samen doorgebracht.

'De wekelijkse activiteitenavond, seminarie, school', noemt Lucía op. 'Nu we ouder zijn, is het een beetje anders, maar we trainen nog steeds samen.'

De tweelingen, die lid zijn van de wijk Pacheco in de ring Buenos Aires-Litoral (Argentinië), delen ook andere interesses. Ze werken allebei graag met hun handen

— Lucía doet handwerken of naaien en Mariano sleutelt aan auto's.

'Ik kook graag', voegt Lucía daar aan toe.

'En omdat ik graag eet, zijn we een goed team', lacht Mariano. 'Ik help haar graag met koken. Ik ben er niet erg goed in, maar het is leuk om te doen.'

De twee kunnen erg goed met elkaar opschieten — 'We praten over alles', zegt Lucía — maar volgens Mariano beseffen veel mensen niet dat ze tweelingen zijn. Ze lijken dan ook niet op elkaar.

'En we weten niet wat de ander denkt', zegt Lucía, als grapje over hoe tweelingen soms worden beschreven. 'Maar we worden wel geraakt door wat de ander overkomt, of dat nou op school is of bij wedstrijden. We zijn erg eensgezind. Dat is echt fijn.'

Het leven is een teamsport

Toen Mariano voelde dat zijn ploegmaat langzamer werd, wist hij dat het niet uitmaakte hoe sterk hij zichzelf voelde. Als Mariano harder of sneller aan zijn roeipaai trok dan zijn ploegmaat, zou de boot uit balans en van koers afraken.

Hij roeide even snel als zijn ploegmaat en keek toe terwijl de mededingers hen begonnen in te halen.

Mariano en Lucía hebben als tweelingen veel gemeen. Een daarvan is hun motivatie om hard te trainen en zich tot het uiterste in te zetten om hun doelen te bereiken. Maar roeiwedstrijden in teams win je niet op basis van de roei-prestatie van het individu. De tweelingen hebben geleerd dat je niet wint als je niet gelijk roeit met je ploegmaten.

'Hoe doeltreffend je bent als boot, hangt af van je eensgezindheid', zegt Mariano. 'We moeten hetzelfde denken, of we nu deel uitmaken van een dubbeltwee, dubbelvier of dubbelacht.'

'Als we niet samenwerken...', begint Lucía te zeggen.

'Precies', onderbreekt Mariano haar.

'—... werkt de boot niet.', voltooit ze haar zin.

Het is een beginsel dat de twee niet alleen als roeiers begrijpen, maar ook als tweelingen en als leden van de kerk.

'Als het team zich concentreert op hetzelfde doel, is het veel makkelijker te halen', zegt Mariano. 'En dat werkt in onze familie ook. We hebben hetzelfde doel, om voor eeuwig bij elkaar te blijven. Dat helpt enorm.'

De twee begrijpen dat samenwerken essentieel is —

Net zoals er niet alleen een individuele, maar ook een gezamenlijke inspanning nodig was om hun prijzen te behalen, weten de Palermotweelingen dat ze op de Heiland moeten vertrouwen en ijverig in het evangelie moeten zijn om hun uiteindelijke doel te halen: terugkeren naar hun hemelse Vader.

niet alleen bij het roeien, maar ook om ons uiteindelijk doel te bereiken, namelijk om te worden zoals Jezus Christus en terug te keren in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader. De Heer heeft gezegd: 'Zijt één; en indien gij niet één zijt, zijt gij de mijnen niet' (LV 38:27).

Hebben we eenmaal geleerd dat het leven geen individuele sport maar een teamsport is, dan plaatst ons dat voor een belangrijke geestelijke beslissing.

Wie volg ik?

Toen het team dat op de tweede plaats lag langsij kwam, had Mariano al zijn zelfbeheersing nodig om niet aan de verleiding toe te geven om zo hard mogelijk te gaan roeien. De finish was zo dichtbij. Maar Mariano wist dat roeien op zijn eigen tempo rampzalig kon zijn. In het beste geval zou het hen alleen maar langzamer maken, maar in het ergste geval zou het hen van hun koers afbrengen en misschien zelfs diskwalificeren.

Die keus om ons aan het tempo van iemand anders te houden in plaats van aan ons eigen tempo om ons doel te bereiken, is een belangrijk beginsel dat toepasselijk is op het leven hier op aarde. We kunnen niet in ons eentje terugkeren in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader (zie Romeinen 3:23).

Gelukkig was de Heiland bereid om door middel van de verzoening in onze boot te stappen (zie Alma 7:11–12) en zo de weg voor ons te openen naar de finish, waar onze hemelse Vader is.

Maar net als bij het roeien moeten we voor het winnen van de prijs net zoveel bereidwilligheid tonen om alles op te geven dat ons ervan zou weerhouden om in harmonie met de Heer te roeien. *Verzoening* betekent iets weer in goede onderlinge verstandhouding brengen. Voor die goede onderlinge verstandhouding moeten we bereid zijn al onze zonden op te geven (zie Alma 22:18), wereldse verlangens van ons af te zetten, en de wil van de Heer te doen (zie Mosiah 3:19).

Dat is niet altijd makkelijk, maar de Heiland weet dat 'de wedloop [...] vóór ons ligt' (Hebreeën 12:1). En Hij weet precies wat wij nodig hebben om terug te keren naar de tegenwoordigheid van onze Vader.

Als wij ervoor kiezen om Hem niet te volgen, en er de voorkeur aan geven om een en ander op onze eigen manier te doen, roeien we niet meer synchroon en lopen we het risico om onze voortgang te vertragen of onszelf zelfs te diskwalificeren.

Samen bereiken we meer

Zowel in het leven als in de sport houden sommigen liever hun eigen tempo aan in de overtuiging dat hun individualiteit ware vrijheid oplevert. Ze roeien liever alleen door het leven, zonder te beseffen dat ze met Jezus Christus zoveel meer zouden kunnen bereiken (zie Marcus 10:27).

In de roeiwereld is het een bekend feit dat 'een boot die samenwerkt veel sneller gaat dan het individu', legt Lucía uit.

Op de klassieke afstand van tweeduizend meter is een goede tijd voor één roeier op dreef iets minder dan zeven minuten (het wereldrecord is 6.35:40). Maar in een boot van acht kan diezelfde roeier, zelfs in combinatie met roeiers die ieder voor zich langzamer zijn dan hijzelf, die afstand veel sneller varen. Het wereldrecord voor de dubbelacht is 5.19:85.

Net zoals het voor een individuele roeier moeilijk is om een eensgezind team te verslaan, kunnen wij evenmin onze eeuwige doelen bereiken zonder de Heiland.

Zo gewonnen, zo geronnen

Mariano en zijn ploegmaat weigerden op te geven. Maar kort voor de finish werden ze gepasseerd zodat ze als tweede eindigden.

Lucía stond op de steiger toen Mariano zijn boot na de wedstrijd afmeerde. Ze had zelf een wedstrijd om aan te denken, maar toen ze zijn tranen van teleurstelling zag, brak ze zelf in tranen uit.

'Ik weet hoe hard hij getraind heeft', zegt ze. 'Ik kan het niet verdragen om hem zo teleurgesteld te zien. Zó ontgoocheld heb ik hem nog nooit gezien.'

De tweelingen deelden samen Mariano's teleurstelling. Uiteindelijk haalde Lucía's coach ze uit elkaar, bang dat ze zich anders niet op haar eigen wedstrijd zou kunnen

concentreren. Maar Lucía en haar ploegmaat wonnen hun wedstrijd en wonnen later ook de Zuid-Amerikaanse kampioenschappen, waarmee ze zich plaatsten voor de Olympische Spelen in 2004.

En zoals ze samen Mariano's teleurstelling hadden gedeeld, verheugden ze zich samen in Lucía's succes.

'Ik was zo opgewonden toen ze zich plaatste voor de Olympische Spelen', zegt Mariano. 'Ze had het verdiend.'

Met Christus kunnen wij allen winnen

Op de Olympische Spelen werden Lucía en haar ploegmaat uiteindelijk zeventiende. Net als Mariano was haar finish niet bepaald wat ze in gedachten had gehad. Maar ze bleven allebei hoge doelen stellen. Op de korte termijn willen ze een Olympische medaille winnen. Op de lange termijn willen ze het eeuwige leven verdienen.

Beide doelen vereisen opoffering en de bereidheid om eensgezind met iemand anders samen te werken.

Maar terwijl de wereld slechts één winnaar beloont (zie 1 Korintiërs 9:24), ongeacht hoe eensgezind elk team is, is de prijs die de Heer ons biedt te verkrijgen door allen die ervoor in aanmerking komen.

Nephi zegt dat 'velen van ons, *zo niet allen*,

[...] in zijn koninkrijk behouden zullen worden' (2 Nephi 33:12; cursivering toegevoegd), maar we moeten ons eerst 'met Christus verzoenen' (2 Nephi 33) door onze wereldse verlangens op te offeren om Hem te volgen.

De Palermotweelingen zijn eensgezind in de hoop dat hun geloof en offers voldoende zullen zijn om de wedstrijd te winnen die het allerbelangrijkst is. ■

Zoek kennis door geloof

OUDERLING DAVID A. BEDNAR
van het Quorum der Twaalf Apostelen

We worden in de Schriften herhaaldelijk aangespoord om het evangelie door de Geest te prediken (zie IV 50:14). Ik geloof dat de meeste ouders en leerkrachten in de kerk zich dat beginsel bewust zijn en het doorgaans zo goed mogelijk toepassen. Hoe belangrijk dat beginsel ook is, het is niet meer dan een onderdeel van een veel groter geestelijk patroon. Vaak wordt ons ook gezegd om te leren door geloof (zie IV 88:118). *Prediken door de Geest en leren door geloof* zijn onafscheidelijke beginselen, die we ons eigen moeten maken en gelijktijdig en consequent moeten toepassen.

Ik vermoed dat we veel meer vertrouwd zijn met docenten die door de Geest lesgeven dan met cursisten die door geloof leren. De beginselen en processen die met lesgeven en leren te maken hebben zijn in essentie geestelijk van aard. Toch geloof ik dat het van vitaal belang is dat we specifiek leren hoe we kennis kunnen zoeken door geloof, zeker als we vooruitkijken en anticiperen op een leven in een steeds chaotischer en roeriger wordende wereld. We kunnen en zullen in ons leven, in ons gezin en in de kerk geestelijke kracht, goddelijke leiding en bescherming

ervaren, als we in geloof geestelijke kennis gaan zoeken en toepassen.

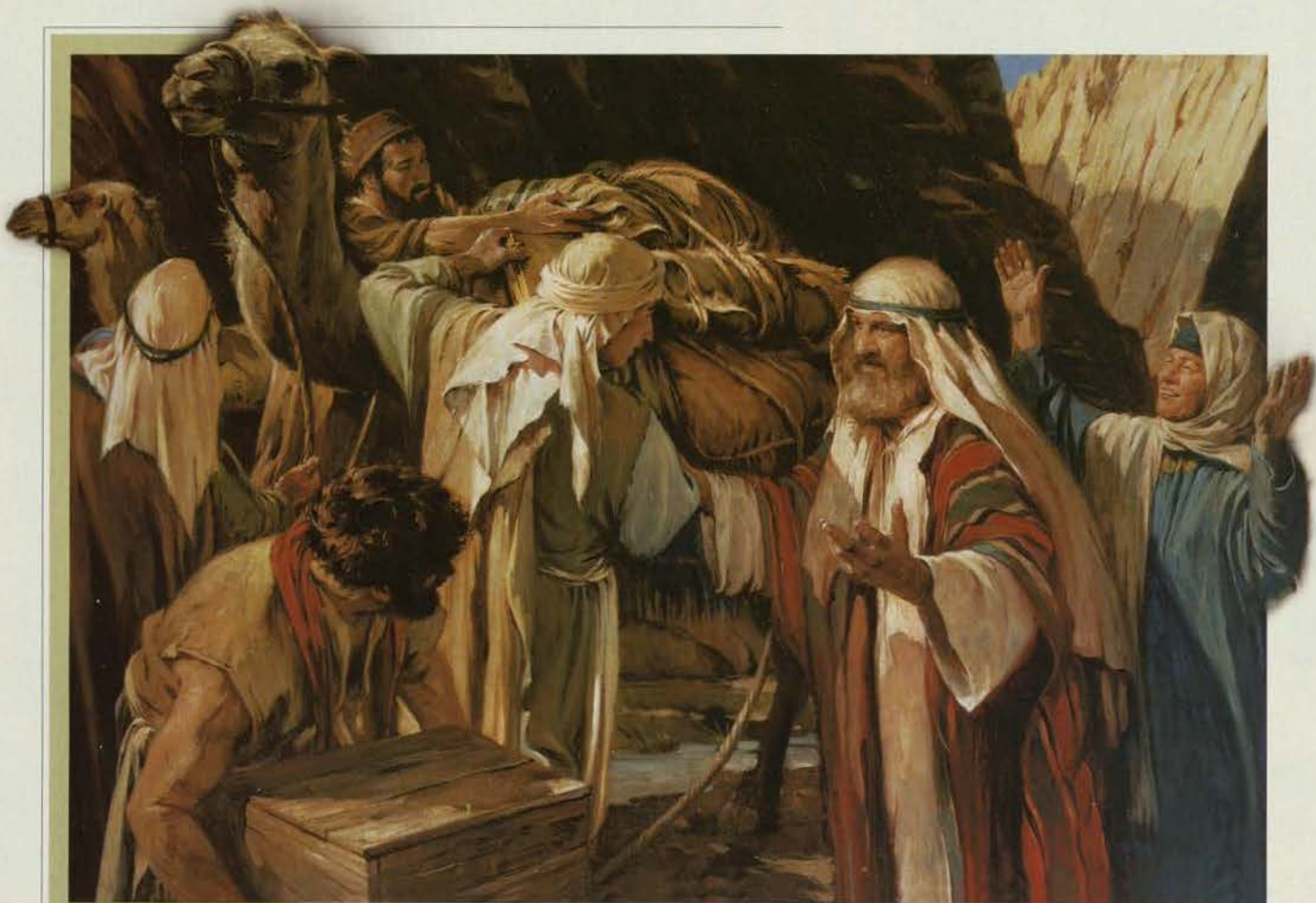
Nephi leert ons: 'Wanneer iemand spreekt door de macht van de Heilige Geest, voert de macht van de Heilige Geest [de boodschap] tot het hart der mensenkinderen' (2 Nephi 33:1). U ziet dat de macht van de Geest de boodschap *tot* maar niet noodzakelijkerwijs *in* het hart voert. Een leerkracht kan uitleggen, demonstreren, overreden en getuigen, en dat op zeer krachtige en doeltreffende wijze doen. Maar uiteindelijk zal de inhoud van de boodschap en de invloed van de Heilige Geest alleen in het hart doordringen als de ontvanger daarvoor openstaat. Leren door geloof ontsluit het pad dat diep *in* het hart voert.

Het actiebeginsel: Geloof in de Heer Jezus Christus

Volgens de apostel Paulus is *geloof* de zekerheid van datgene wat men hoopt en het bewijs van datgene wat men niet ziet (zie Hebreëën 11:1). Alma verklaart dat geloof geen volmaakte kennis is; want als we geloof hebben, hopen we op dingen die niet worden gezien, maar die waar zijn (zie Alma 32:21.) Bovendien leren we uit *Lectures on Faith* dat geloof 'het eerste beginsel [is] in een openbaringsreligie (...) het fundament

Ik geloof dat het van vitaal belang is dat we kennis leren verwerven door geloof, zeker als we vooruitkijken en anticiperen op een leven in een wereld die steeds chaotischer en roeriger wordt.

Nephi vertrouwde op toekomstgerichte geestelijke zekerheid toen hij naar Jeruzalem terugkeerde om de platen van koper te gaan halen — ‘van tevoren niet wetende wat [hij] moest doen. Niettemin ging [hij] verder.’

van alle gerechtigheid (...) en dat het ook het actiebeginsel is in alle intelligente wezens.¹

Deze leringen belichten drie fundamentele elementen van geloof: (1) geloof als *zekerheid* van ware zaken die men hoopt, (2) geloof als het *bewijs* van zaken die men niet ziet, en (3) geloof als het *actie*beginsel in alle intelligente wezens. Ik omschrijf deze drie componenten van geloof in de Heiland als tegelijkertijd de toekomst onder ogen zien, terugvallen op het verleden, en in het heden tot handelen overgaan.

Het geloof dat zekerheid biedt over dingen die men hoopt, richt zich op de toekomst. Deze zekerheid is gebaseerd op een juist begrip van God en ons vertrouwen in Hem. Zij maakt het mogelijk dat we in onzekere en vaak moeilijke situaties in de dienst van de Heiland ‘voorwaarts streven’ (2 Nephi 31:20).

Zo, bijvoorbeeld, vertrouwde Nephi op precies deze soort toekomstgerichte geestelijke

zekerheid toen hij naar Jeruzalem terugkeerde om de platen van koper te gaan halen — ‘van tevoren niet wetende wat [hij] moest doen. Niettemin ging [hij] verder (...)’ (1 Nephi 4:6–7).

Geloof in Christus is onlosmakelijk verbonden met hoop in Christus in verband met onze verlossing en verhoging. En die zekerheid en hoop maken het mogelijk dat we naar de rand van het licht gaan en een paar passen het duister inlopen — in het volste vertrouwen dat het licht zal opschuiven en de weg verlichten.² De combinatie van zekerheid en hoop, leidt tot actie in het heden.

Het geloof dat het bewijs levert voor dingen die men niet ziet, is gericht op het verleden en bevestigt ons vertrouwen in God en ons vertrouwen in dingen die waar zijn, maar niet gezien worden. We zijn het duister met zekerheid en hoop ingelopen, en we hebben het bewijs en de bevestiging gekregen toen het licht zich verplaatste en ons

zicht verschaft. De bevestiging die we kregen na de beproeving van ons geloof (zie Ether 12:6) is het bewijs waardoor onze zekerheid groeit en zich vergroot.

De elementen zekerheid, handelen en bewijs beïnvloeden elkaar in een voortgaand proces. Deze drievoudige spiraal is te vergelijken met een hechtrank die zich omhoog wentelt en groeit en zich uitbreidt. Deze drie elementen van geloof — zekerheid, actie en bewijs — functioneren niet los van elkaar; ze zijn voortdurend met elkaar verbonden in een opwaartse beweging. En het geloof dat dit voortgaande proces voortstuwt, verandert en ontwikkelt en ontvouwt zich. Wanneer we ons weer omdraaien en een onzekere toekomst in het verschiet zien, leidt zekerheid tot handelen, dat het bewijs produceert, wat onze zekerheid dan weer doet toenemen. Ons vertrouwen wordt sterker, regel op regel, voorschrift op voorschrift, hier een weinig, en daar een weinig.

Een goed voorbeeld van de interactie tussen zekerheid, actie en bewijs wordt ons verschaft door de kinderen Israëls die onder leiding van Jozua de ark des verbonds vervoerden (zie Jozua 3:7–17). Misschien herinnert u zich dat de Israëlieten bij de Jordaan kwamen en de belofte kregen dat de wateren vaneen zouden splijten en dat ze op het droge zouden kunnen oversteken. Het is interessant dat de wateren niet vaneen spleten toen de kinderen Israëls nog op de oever stonden te wachten tot er iets ging gebeuren; pas toen de voeten van de priesters nat waren geworden, spleten de wateren vaneen. De Israëlieten gaven blijk van hun geloof doordat zij het water inliepen *voordat* het vaneen spleet. Zij liepen de Jordaan in met een toekomstgerichte zekerheid van dingen die men hoopt. Toen de Israëlieten in beweging kwamen, spleet het water vaneen, zij staken over op het droge, keken achterom en zagen het bewijs van zaken die men niet ziet. Bij die gebeurtenis leidde geloof als zekerheid tot actie, waarna het bewijs werd geleverd van zaken die men niet ziet maar die waar waren.

Echt geloof heeft de Heer Jezus Christus als middelpunt en leidt altijd tot handelen. Geloof als actiebeginsel komt in veel bekende schriftteksten tot uitdrukking.

‘Want gelijk het lichaam zonder geest dood is, zo is ook *het geloof zonder werken dood*’ (Jakobus 2:26; cursivering toegevoegd).

‘En weest *daders des woords* en niet alleen hoorders’ (Jakobus 1:22; cursivering toegevoegd).

‘Maar zie, indien gij uw vermogens wilt opwekken en wakker schudden, ja, *om mijn woorden te beproeven*, en een sprankje geloof wilt oefenen’ (Alma 32:27; cursivering toegevoegd).

Geloof als drijfveer van handelen is uitermate belangrijk in het leerproces waarbij men geestelijke waarheden leert toepassen.

Leren door geloof: zelf handelen en niet met zich laten handelen

Hoe heeft geloof als drijfveer van handelen in alle intelligente wezens betrekking op evangelieonderwijs? Wat betekent het dan om te leren door geloof?

In de onderverdeling van alle scheppingen Gods zijn er dingen die handelen en dingen die met zich laten handelen (zie 2 Nephi 2:13–14). Als zoons en dochters van onze hemelse Vader hebben wij keuzevrijheid gekregen, het vermogen om zelfstandig te handelen. Voorzien van keuzevrijheid kunnen wij naar eigen believen handelen, en we dienen voornamelijk te handelen en niet met ons te laten handelen — vooral als we geestelijke kennis willen krijgen en toepassen.

Leren door geloof en leren uit ervaring zijn twee belangrijke kenmerken van het geluksplan van de Vader. De Heiland stelde de morele keuzevrijheid veilig door de verzoening en maakte het voor ons mogelijk om te handelen en door geloof te leren. Lucifer kwam in opstand tegen het plan, omdat hij de mens zijn keuzevrijheid wilde afnemen. Hij wilde in feite dat wij in ons leerproces met ons laten handelen.

Denk eens na over de vraag die onze hemelse Vader in de hof van Eden aan Adam stelde: ‘Waar zijt gij?’ (Genesis 3:9.) De Vader wist waar Adam zich verstopt had, maar toch stelde Hij die vraag. Waarom deed hij dat? Omdat een wijze en liefdevolle Vader zijn kind de kans bood om handelend op te treden in het leerproces in plaats met zich te laten handelen. Het was geen eenzijdige preek tot een ongehoorzaam kind, waar velen van ons misschien toegeneigd zouden zijn. De Vader hielp Adam om verantwoordelijkheid op zich te nemen en zijn keuzevrijheid goed te gebruiken.

U herinnert zich dat Nephi meer wilde weten over wat zijn vader had gezien in het visioen van de boom des levens. Het is interessant dat de Geest des Heren zijn onderwijs aan Nephi begint met de vraag: ‘Zie, wat

verlangt gij?' (1 Nephi 11:2.) De Geest wist heel goed wat Nephi verlangde. Waarom dan toch de vraag stellen? De Heilige Geest hielp Nephi om handelend op te treden in het leerproces in plaats van met zich te laten handelen. Let erop dat de Geest in 1 Nephi 11–14 zowel de vragen stelde als Nephi aanmoedigde om te 'zien', wat beide actieve elementen in het leerproces zijn.

Uit deze voorbeelden leren we dat we in het leerproces moeten handelen en daders des woords dienen te zijn, geen hoorders die het over zich heen laten gaan. Zijn u en ik initiatiefnemers die handelend optreden en kennis zoeken door geloof, of wachten we af tot ons wat wordt geleerd en er met ons gehandeld wordt? Nemen de kinderen, jongeren en volwassenen die we lesgeven het initiatief en streven ze ernaar om te leren door geloof, of wachten ze af tot hun wat wordt geleerd en laten ze dus met zich handelen? Moedigen u en ik de mensen onder onze hoede aan om te leren door geloof? Wij moeten alleen ijverig vragen, zoeken en kloppen (zie 3 Nephi 14:7).

Een leerling die zijn keuzevrijheid gebruikt door in overeenstemming met correcte beginselen te handelen, stelt zijn hart open voor de Heilige Geest en staat open voor diens onderricht, macht en bevestigend getuigenis. Leren door geloof vereist geestelijke, mentale en fysieke inspanning en niet slechts passief luisteren. Het is de oprechtheid en de vastberadenheid in ons door geloof geïnspireerde handelen waarmee we aan onze hemelse Vader en zijn Zoon Jezus Christus aangeven dat we bereid zijn te leren en onderricht te ontvangen van de Heilige Geest. Gelovig leren bestaat dus uit het gebruik van onze morele keuzevrijheid om te handelen naar de zekerheid van dingen die we hopen en leidt tot het bewijs van dingen die men niet ziet van de enige ware leraar, de Geest des Heren.

Bedenk eens hoe zendelingen hun onderzoekers helpen om door geloof te leren. Een onderzoeker die geestelijke toezeggingen doet en nakomt, bijvoorbeeld het Boek van Mormon lezen en erover bidden, de kerk bezoeken, en de geboden bewaren, zal geloof moeten oefenen en moeten handelen. Een van de voornaamste taken van een zending is de onderzoeker ertoe te brengen dat hij of zij toezeggingen doet en nakomt — dat wil zeggen: handelt en leert door geloof. Lesgeven, aansporen en uitleggen, hoe belangrijk dat ook is, kunnen een onderzoeker nooit een getuigenis van het herstelde evangelie bezorgen.

Alleen als een onderzoeker in geloof tot handelen overgaat en zo het pad naar zijn hart ontsluit, kan de Heilige Geest zijn bevestigende invloed doen gelden. Zendelingen moeten uiteraard leren om met de kracht van de Geest les te geven. Zendelingen hebben echter ook tot taak, en die is even belangrijk, onderzoekers te helpen om door geloof te leren.

Het soort leren waar ik het over heb, gaat veel verder dan begripsvorming, kennisverwerving en kennisbehoud. Het soort leerproces waar ik het over heb, zet ons ertoe aan om de natuurlijke mens af te leggen (zie Mosiah 3:19), ons hart te veranderen (zie Mosiah 5:2), en ons tot de Heer te bekeren en nooit afvallig te worden (zie Alma 23:6). Leren door geloof vergt zowel 'het hart als een gewillige geest' (LV 64:34). Leren door geloof vindt plaats wanneer de Heilige Geest de kracht van het woord Gods zowel tot als in het hart voert. Leren door geloof kan niet van de docent op de cursist worden overgebracht door een lezing, een demonstratie of een experimentele oefening; het is veeleer de cursist die geloof moet oefenen en moet handelen om zich die kennis zelf eigen te maken.

De jonge Joseph Smith wist instinctief wat het betekent om door geloof te leren. Een van de bekendste gebeurtenissen in het leven van Joseph Smith is dat hij in het boek Jakobus in het Nieuwe Testament verzen over gebed en geloof las (zie Jakobus 1:5–6). Deze tekst zette Joseph ertoe aan om in een nabijgelegen bos te gaan bidden en geestelijke kennis te zoeken. Let eens op de vragen die Joseph had uitgedacht en in zijn hart had gesloten — en die hij mee het bos had ingenomen. Hij had zich duidelijk voorgenomen om 'in geloof' te vragen (Jakobus 1:6) en te handelen.

'Te midden van deze woordenstrijd en botsende meningen vroeg ik me vaak af: Wat staat mij te doen? Welke van al deze groeperingen heeft gelijk, of hebben ze allemaal ongelijk? Als er één gelijk heeft, welke is dat dan en hoe kom ik dat te weten? (...)

'Mijn bedoeling toen ik navraag ging doen bij de Heer, was om te weten te komen welke van alle sekten gelijk had, zodat ik zou weten bij welke ik mij moest aansluiten. Zodra ik dus mijzelf weer in de hand had, zodat ik kon spreken, vroeg ik de Personen die boven mij in het licht stonden, welke van alle sekten gelijk had (...) — en bij welke ik mij moest aansluiten.' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:10, 18).

Ziet u dat Josephs vragen niet alleen gingen over wat hij wilde weten, maar ook over wat hij moest doen. Zijn allereerste vraag had zelfs te maken met wat er *gedaan* moest worden! Zijn vraag was niet slechts: welke kerk heeft gelijk? Zijn vraag was: bij welke kerk moet ik mij aansluiten? Joseph ging het bos in om door geloof te leren. Hij was vastbesloten daarnaar te handelen.

De plicht om door geloof te leren en geestelijke waarheid toe te passen, rust uiteindelijk op ieders schouders. Dat is in toenemende mate een serieuze en belangrijke verantwoordelijkheid in de wereld waar we nu en in de toekomst deel van uitmaken. Wat, hoe en wanneer we leren, wordt ondersteund door — maar is niet afhankelijk van — een

leerkracht, een lesmethode, of een specifiek onderwerp of een bepaalde leermethode.

Een van de moeilijkste taken waar we in dit leven voor komen te staan, is leren door geloof. De profeet Joseph Smith heeft het leerproces en het resultaat dat ik probeer uit te leggen, goed samengevat. In antwoord op een verzoek van de twaalf apostelen om meer instructie, verklaarde Joseph: 'Waarheid en wijsheid worden niet in boeken gevonden; de beste manier is om God in gebed erom te vragen en goddelijk onderricht te krijgen.'³

En bij een andere gelegenheid heeft de profeet Joseph uitgelegd dat 'de ervaringen van anderen lezen, of de

Let eens op de vragen die Joseph had uitgedacht en in zijn hart had gesloten — en die bij mee het bos had ingenomen. Hij had zich duidelijk voorbereid om 'in geloof' te vragen en ernaar te handelen.

President
Boyd K. Packer
heeft gezegd:
*'U krijgt een getuigenis door het te geven! (...)
Doordat u geeft wat u hebt, krijgt u er meer voor terug!'*

openbaringen die *zij* hebben ontvangen, ons nooit een volledig beeld kan geven van *onze* toestand en ware relatie tot God.⁴

Implicaties voor leerkrachten

De waarheden over leren door geloof hebben grote implicaties voor ouders en leerkrachten. Laten we er drie van bespreken.

Implicatie 1. De Heilige Geest is een leraar, gezonden door de Vader.

De Heilige Geest is het derde lid van de Godheid. Hij is *de* Leraar en Getuige van alle waarheid. Ouderling James E. Talmage (1862–1933) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft uitgelegd: 'De functie van de Heilige Geest bij zijn bedieningen onder de mensen wordt in de Schrift uitgelegd. Hij is een leraar gezonden door de Vader; en wie recht hebben op zijn onderricht zal Hij alles openbaren dat noodzakelijk is voor de ontwikkeling van de ziel.'⁵

We dienen altijd te bedenken dat de Heilige Geest de leraar is die, wanneer daar-toe uitgenodigd, in het hart van de leerling kan doordringen. Jazeker, u en ik hebben de plicht om het evangelie door de Geest te prediken, namelijk de Trooster. Dat is een eerste vereiste voordat men door geloof kan leren, wat alleen in en door de Heilige Geest kan worden verwezenlijkt (zie LV 50:14). Wat dat betreft lijken u en ik veel op de lange, dunne glasvezels waarvan optische glasvezelkabels worden gemaakt, waarmee lichtsignalen over lange afstanden worden overgebracht. Net zoals het glas in die kabels zuiver moet zijn om het licht doeltreffend te geleiden, zo moeten wij zuivere kanalen worden en blijven waarlangs de Geest des Heren kan werken.

Maar we moeten in onze dienstbaarheid wel goed bedenken dat wij de kabels en kanalen zijn, wij zijn niet het licht. 'Want gij zijt het niet, die spreekt, doch het is de Geest

Kerknieuws

uws Vaders, die in u spreekt' (Matteüs 10:20). Het draait nooit om mij en het draait nooit om u. In feite is alles wat u en ik als leerkracht doen waarmee we willens en wetens de aandacht op onszelf vestigen — door de boodschap die we presenteren, door de methoden die we gebruiken, of in onze manier van doen — een vorm van priesterlisten die afdoet aan de doeltreffendheid van de Heilige Geest als leraar. 'Predikt hij door de Geest der waarheid of op een andere wijze? En indien het op een andere wijze gebeurt, is het niet van God' (LV 50:17-18).

Implicatie 2. We zijn het doeltreffendst als we leren door geloof aanmoedigen en mogelijk maken.

U kent het gezegde: geef een man een vis en hij heeft een dag te eten. Leer een man vissen en hij heeft zijn hele leven te eten. Wij, als ouders en evangelieleerkrachten, houden ons niet bezig met de distributie van vis; het is ons werk om anderen te leren 'vissen' zodat ze geestelijk zelfredzaam worden. Dat belangrijke doel wordt het beste bereikt als het ons lukt om leerlingen aan te moedigen en de kans te bieden om in overeenstemming met correcte beginselen te handelen — door ze de kans te bieden om het geleerde in praktijk te brengen. 'Indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt' (Johannes 7:17).

Let eens op hoe deze implicatie naar voren komt in de raad die president Brigham Young aan Junius F. Wells gaf toen die in 1875 geroepen werd om de jongemannen van de kerk leiding te geven.

'In uw bijeenkomsten begint u bovenaan de lijst en vraagt u zoveel leden als de tijd toelaat om hun getuigenis te geven. In de volgende bijeenkomst begint u waar u was geëindigd en vraagt u dat aan anderen, zodat ze allemaal meedoen en de gewoonte aanleren om op te staan en iets te zeggen. Velen zullen denken dat ze geen getuigenis hebben, maar als u ze zover krijgt dat ze opstaan, zullen ze erachter komen dat de Heer hun veel waarheden te spreken geeft, waar ze zelf geen weet van hadden. Er zijn meer mensen die een getuigenis hebben gekregen toen ze opstonden om het onder woorden te brengen dan toen ze er op hun knieën om baden.'⁶

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft uitgelegd:

'O, kon ik u maar dit ene beginsel leren. *U krijgt een getuigenis door het te geven!* Op een bepaald punt in uw zoektocht naar geestelijke kennis, is er die "geloofssprong",

zoals filosofen dat noemen. Dat is het moment dat je bent aangeland bij de rand van het licht en het duister bent ingestapt om te ontdekken dat de weg net een pas of twee voor je uit is verlicht. Zoals in de Schriften staat, is inderdaad "de Geest van de mens (...) een lamp des Heren" (Spreuken 20:27).

'Enerzijds kun je een getuigenis ontvangen door wat je leest of wat je een ander hoort zeggen; dat is in het begin zeker noodzakelijk. Anderzijds kun je ervaren dat de Geest in je boezem bevestigt dat hetgeen waarvan je hebt getuigd waar is. Zie je dat je een getuigenis krijgt als je het geeft? Doordat je geeft wat je hebt, krijg je er meer voor terug!'⁷

Ik heb een grote gemene deler ontdekt in de leerkrachten die de grootste invloed op mij hebben gehad. Ze hielpen mij om te leren door geloof. Ze weigerden om mij hapklare antwoorden op moeilijke vragen te geven. Sterker nog, ze hebben me nooit enig antwoord gegeven. Maar ze hebben me wel de weg gewezen en me geholpen om mijn eigen antwoorden te vinden. Ik kon die aanpak niet altijd waarderen, maar de ervaring heeft mij geleerd dat een antwoord van een ander doorgaans niet lang blijft hangen, als het al blijft hangen. Maar een antwoord dat we zelf ontdekken door ons geloof te oefenen, blijft ons een leven lang bij. De belangrijkste levenslessen komen niet zo maar aanwaaien, we moeten er wat voor doen.

Het geestelijke begrip waarmee u en ik zijn gezegend en dat we in ons hart bevestigd gekregen hebben, kan gewoonweg niet aan een ander worden gegeven. Het lesgeld van toewijding en leren door geloof moet betaald worden om dergelijke kennis zelf te 'bezitten'. Alleen op die manier kan wat in het verstand bekend is, getransformeerd worden tot wat in het hart wordt gevoeld. Alleen op die manier kan iemand die vertrouwt op de geestelijke kennis en ervaring van anderen daarboven uitstijgen en zelf de hand leggen op die zegeningen. Alleen op die manier kunnen we ons geestelijk voorbereiden op wat er komen gaat. Daarom is het advies: 'Zoekt kennis, ja, door studie en ook door geloof' (LV 88:118).

Implicatie 3. Ons geloof wordt gesterkt als we anderen helpen om door geloof te leren.

De Heilige Geest, die ons alles kan leren en ons alles in herinnering kan brengen (zie Johannes 14:26), wil ons graag helpen leren als we handelen en geloof in Jezus Christus oefenen. Deze goddelijke hulp bij het leren is

misschien nog wel het duidelijkst aanwezig als we onderwijs geven, thuis of in de kerk. Paulus verklaarde aan de Romeinen: 'Hoe nu, gij, die een ander onderwijst, onderwijst gij uzelf niet?' (Romeinen 2:21.)

Luister hoe in de volgende verzen uit de Leer en Verbonden ijverig onderwijs leidt tot goddelijke genade en hemels onderricht.

'En Ik geef *u* een gebod dat *u* elkaar in de leer van het koninkrijk zult onderwijzen.

'Onderwijst ijverig en mijn genade zal met *u* zijn, opdat *u* volmaakter kunt worden onderricht in de theorie, in de beginselen, in de leer, in de wet van het evangelie, in alle dingen die met het koninkrijk van God te maken hebben, die nuttig voor *u* zijn om te begrijpen' (LV 88:77-78; cursivering toegevoegd).

Bedenk dat de zegeningen die in deze schriftteksten beschreven worden, specifiek voor leerkrachten zijn: 'Onderwijst ijverig, en mijn genade zal met *u* zijn' — opdat *u*, de leerkracht, ervan mag leren!

Datzelfde beginsel komt aan de orde in vers 122 van dezelfde afdeling:

'Stelt onder *u* een leraar aan, en laten niet *allen* tegelijk spreken; maar laat er één tegelijk spreken, en laten *allen* naar zijn woorden luisteren, opdat wanneer *eenieder* heeft gesproken, *allen* door *elkander* mogen zijn opgebouwd, en opdat eenieder een gelijk voorrecht moge hebben' (LV 88:122; cursivering toegevoegd).

Als iedereen spreekt en iedereen luistert op een waardige en ordelijke wijze, dan wordt iedereen opgebouwd. De individuele en collectieve oefening van geloof in de Heiland leidt ertoe dat de Geest des Heren onderricht geeft en kracht schenkt.

Zoek kennis door geloof: een recent voorbeeld

Het verzoek van het Eerste Presidium vorig jaar augustus om vóór eind 2005 het Boek van Mormon uit te lezen is ons allen tot zegen geweest. President Hinckley beloofde ons dat het getrouw volgen van dit eenvoudige leesplan ertoe zou leiden dat we 'meer de Geest des Heren' zouden gaan voelen 'in ons leven en in ons gezin, de geboden stipter zouden willen naleven en een groter getuigenis zouden krijgen dat de Zoon van God werkelijk leeft'.¹⁸

Het is interessant om op te merken dat dit geïnspireerde verzoek een klassiek voorbeeld van leren door geloof is. Ten eerste zijn *u* en ik niet geboden, gedwongen of geprest om te lezen. Nee, we werden verzocht onze keuzevrijheid te gebruiken en te handelen in overeenstemming met correcte beginselen. President Hinckley, als de geïnspireerde leraar die hij is, moedigde ons aan om te handelen en niet met ons te laten handelen. Ieder van ons moest voor zichzelf beslissen of we gehoor zouden geven aan het verzoek — en of we de leesopdracht zouden afmaken.

Ten tweede moedigde president Hinckley ons met zijn verzoek om te lezen en te handelen aan om kennis te zoeken door geloof. De leden kregen geen nieuw studiemateriaal aangeboden, de kerk kwam niet met nieuwe lessen, klassen of programma's. Alles wat we hadden was ons boek van mormon — en een pad dat dieper in ons hart voerde doordat we ons geloof in de Heiland oefenden in respons op dit verzoek van het Eerste Presidium. Daardoor waren we klaar om onderricht te krijgen van de enige ware leraar, de Heilige Geest.

De plicht om door geloof te leren, rust op ieders schouders, en die plicht zal steeds belangrijker worden nu de wereld waarin we leven steeds verder in verwarring en moeilijkheden raakt. Leren door geloof is van wezenlijk belang voor onze eigen geestelijke ontwikkeling en voor de groei van de kerk in deze laatste dagen. Mogen wij allemaal hongeren en dorsten naar de gerechtigheid en worden vervuld van de Heilige Geest (zie 3 Nephi 12.6) — en ons richten op leren door geloof. ■

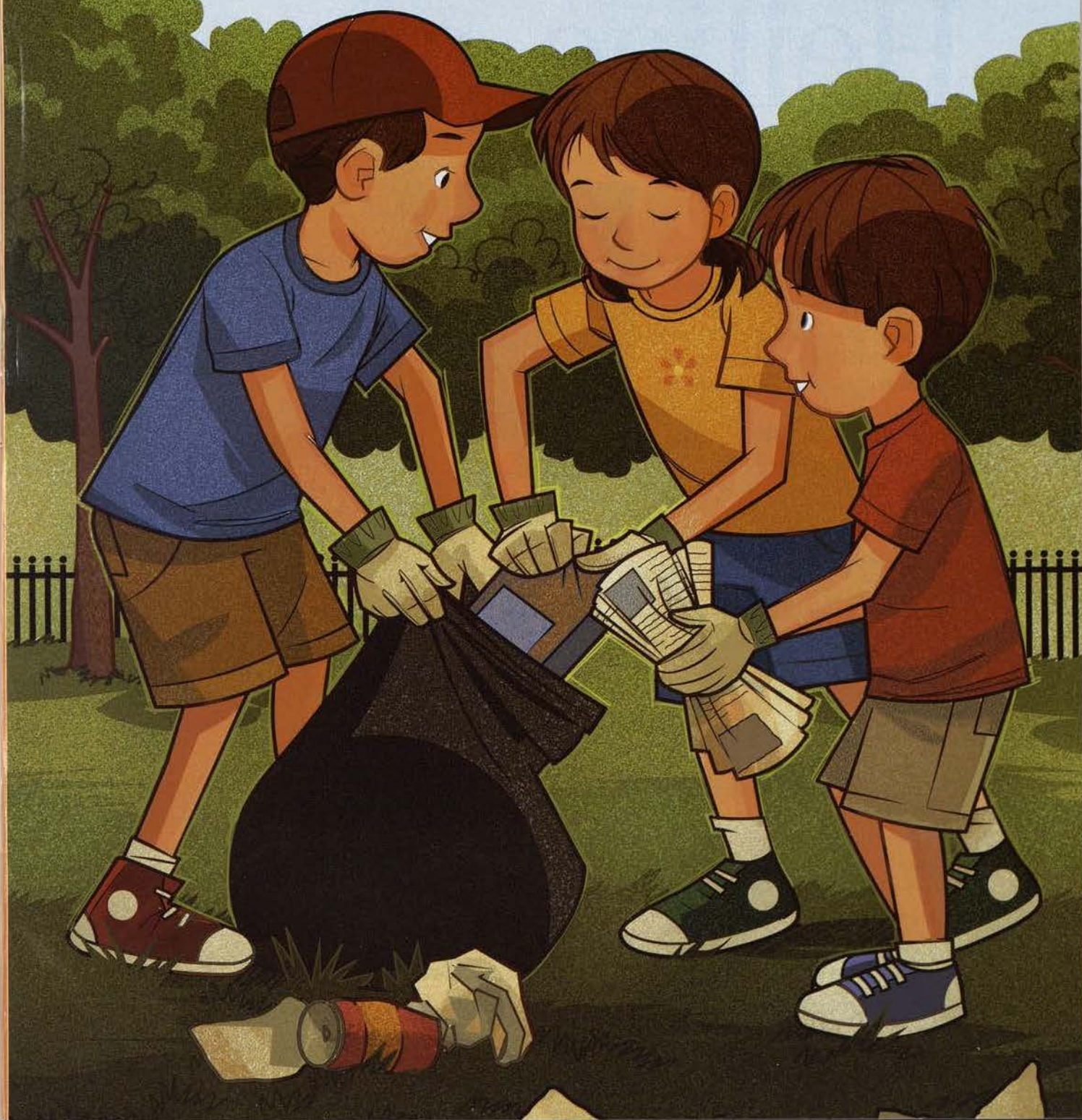
Naar een toespraak, gehouden voor medewerkers van de kerkelijke onderwijsinstellingen op 3 februari 2006.

NOTEN

1. *Lectures on Faith* [1985], p. 1.
2. Zie Boyd K. Packer, 'De lamp des Heren', *De Ster*, december 1983, p. 27.
3. *History of the Church*, deel 4, p. 425.
4. *History of the Church*, deel 6, p. 50.
5. *The Articles of Faith* (1924), p. 162.
6. Junius F. Wells, 'Historic Sketch of the YMMIA', *Improvement Era*, juni 1925, p. 715.
7. *Tambuli*, juli 1983, p. 34.
8. 'Een krachtig en waar getuigenis', *Liabona*, augustus 2005, p. 6.

De Kindervriend

Heilige grond

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Eerste raadgever in het Eerste Presidium.

Ik herinner me de dag dat ik tot diaken werd geordend. Onze bisschop legde veel nadruk op de heilige verantwoordelijkheid om het avondmaal rond te dienen. Er werd nadruk gelegd op gepaste kleding, goed gedrag en het belang van reinheid, zowel van binnen als van buiten. Toen we leerden hoe we het avondmaal moesten ronddienen, werd ons verteld dat we een bepaalde broeder — Louis McDonald — die gedeeltelijk verlamd was, moesten helpen zodat ook hij van die heilige symbolen zou kunnen nemen.

Ik herinner me nog goed dat ik de opdracht kreeg om het avondmaal te

President Monson herinnert zich hoe het uitvoeren van een priesterschapstaak zijn leven veranderde.

bedienen aan de rij mensen waarin broeder McDonald zat. Ik was bang en aarzelde toen ik die fijne broeder naderde, maar toen zag ik zijn glimlach en de dankbare uitdrukking op zijn gezicht waaruit bleek hoe graag hij aan het avondmaal wilde deelnemen. Met de schaal in mijn linkerhand pakte ik een stukje brood en duwde dat tegen zijn lippen. Later werd het water op dezelfde manier toegediend. Ik voelde mij op heilige grond. En dat was ik ook. Het voorrecht om broeder McDonald het avondmaal te bedienen, maakte betere diakenen van ons. ●

Uit een toespraak, gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie in 2005.

OM OVER NA TE DENKEN

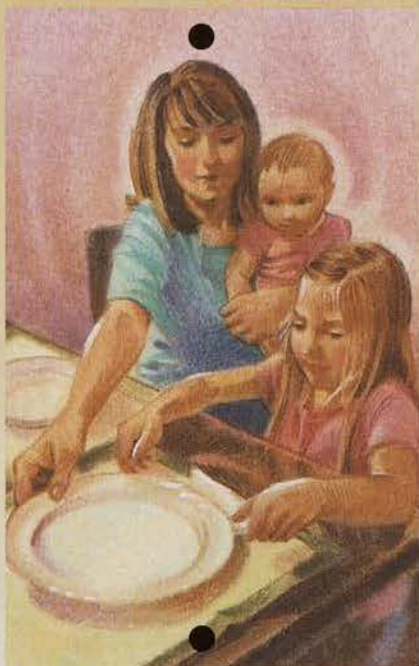
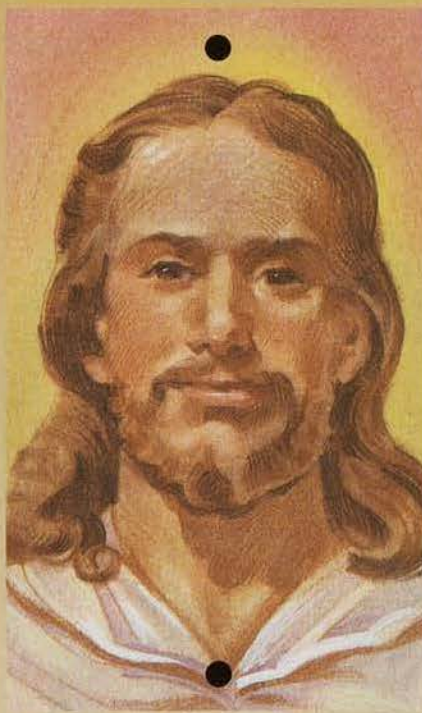
1. President Monson was eerst wat bang om broeder McDonald het avondmaal te bedienen. Waarom? Waardoor veranderden zijn gevoelens? Waarom?

2. Waarom zou president Monson het gevoel hebben gehad dat hij zich op heilige grond bevond? Hoe zou broeder McDonald zich hebben gevoeld?

3. Wat heb je hiervan geleerd over deelnemen aan het avondmaal? Als je je aan het voorbereiden bent om het Aäronisch priesterschap te ontvangen, wat heb je hier dan van geleerd over het ronddienen van het avondmaal?

4. Wat vond je verder van dit artikel?

**'En zie, ik vertel u deze dingen opdat
gij wijsheid zult leren; opdat gij zult
leren dat wanneer gij in dienst van uw
medemensen zijt, gij louter in dienst
van uw God zijt.' Mosiah 2:17**

**Noot: als je deze pagina's niet uit het tijdschrift
wilt halen, dan kun je de activiteit ook kopiëren
of overtrekken. Of ga op het internet naar
www.lds.org. Klik voor Nederlands op
'Languages' en vervolgens op 'Nederlands'.**

De Meester dienen

'Wanneer gij in dienst van uw medemensen zijt, [zijt] gij louter in dienst van uw God' (Mosiah 2:17).

ELIZABETH RICKS

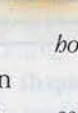
Jezus diende graag andere mensen. Hij was het volmaakte voorbeeld van dienstbetoon. Hij zei: 'Ik ben in uw midden als dienaar' (Lucas 22:27). Hij wist dat Hij naar de aarde was gekomen om anderen te dienen, niet om Zich te laten dienen. Wat betekent het volgens jullie dat de Meester anderen diende? De woorden *meester* en *dienstknecht* zijn tegengesteld. Je zou denken dat het verbazend is als de grootste meesters anderen dienen.

Jezus diende tijdens zijn sterfelijk leven de armen. Hij onderwees in het evangelie. Hij voedde menigten hongerige mensen. Hij waste de voeten van zijn discipelen. Hij genas zieken en wakte zelfs doden op.

Jezus vertelde ook hoe belangrijk dienstbaarheid is. Als Hij terugkomt op aarde, zegt Hij tegen de rechtschapen mensen: 'Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven. Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest, naakt en gij hebt Mij gekleed, ziek en gij hebt Mij bezocht; Ik ben in de gevangenis geweest en gij zijt tot Mij gekomen' (Matteüs 25:35-36).

Jezus zei dat de rechtschapen mensen zich niet zullen herinneren dat ze die dingen voor Hem hebben gedaan. Dan zal Hij tegen ze zeggen: 'In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan' (Matteüs 25:40). Dienen wij elkaar, dan dienen wij ook Hem.

Je kunt de Heer dienen door de mensen om je heen te dienen. Je hoeft niet iets groots te doen om anderen te dienen. Met een glimlach kun je een vriend al blij maken. Een vriendelijk woord, je broer of zus helpen, je ouders gehoorzamen — het zijn allemaal manieren om anderen te dienen. Als we bereidwillig dienen, worden we meer zoals Christus en neemt ons geloof toe.

Activiteit

Plak bladzijde K4 op stevig papier. Knip de vijf delen uit. Maak gaatjes op de aangegeven plaatsen. Maak met garen of touw een lus in het gaatje bovenin de afbeelding van de Heiland. Verbind met een ander stukje garen of touw de onderkant van de afbeelding van de Heiland met de schrifttekst. Maak met nog zeven stukjes touw elk plaatje van een voorbeeld van dienstbetoon aan de onderkant van de bovenstaande plaat vast. Hang je mobile ergens op waar hij je eraan herinnert dat je Jezus Christus dient door anderen te dienen.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Vertel het verhaal van Nephi's gebroken boog (zie 1 Nephi 16:18-32) met behulp van een pijlkoker en pijlen. Teken ze op het bord of maak ze van papier. Verbind aan elke pijl een vraag. Schrijf er bijvoorbeeld op: 'Wie vroeg Nephi waar hij moest gaan jagen?' (zijn vader, Lehi) en 'Wat deed Nephi met het voedsel dat hij te pakken kreeg?' (bij deelde het met zijn familie). Schrijf op elke pijl een woord dat betrekking heeft op de vraag, zoals gehoorzaamheid of delen. Als alle vragen zijn beantwoord, wijst u op elke pijl en vraagt de kinderen om de eigenschap die op de pijl geschreven staat te betrekken op hun eigen familie. Vraag naar specifieke voorbeelden zoals 'Ik zou papa kunnen helpen om de lunch klaar te maken'. Vertel hoe het dienstbetoon van een familielid u tot zegen is geweest.

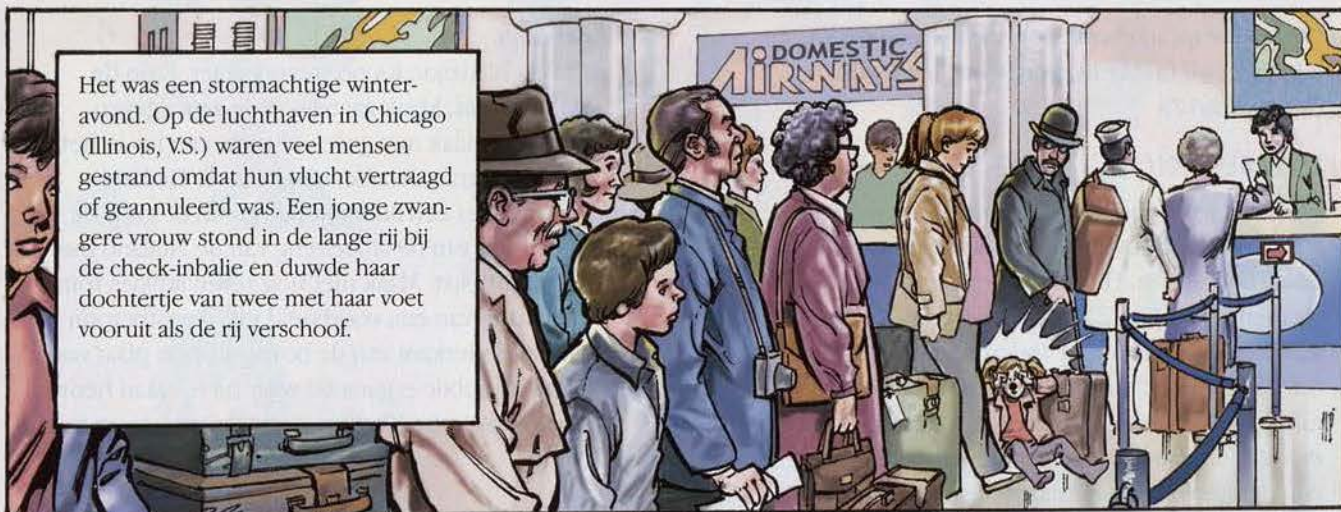
2. Ga het klaslokaal in met een schort aan en in uw handen een dienblad dat u met een servet hebt afgedekt. Vertel de kinderen dat u hen wilt bedienen. Laat hen Galaten 5:13-14 opzoeken. Help ze met het onderstrepen van 'dient elkander door de liefde' en 'gij zult uw naaste liefhebben als uzelf'. LegeLeg van tevoren verscheidene schriftplaatsen, platen over dienstbetoon of citaten uit verhalen die u gaat vertellen op het dienblad. U zou kleine bekertjes met een schriftplaats op de buitenkant kunnen hebben, of een plaat van dienstbetoon op een bord, of citaten die op bestek geplakt zijn. Als de kinderen iets hebben uitgezocht en ernaar hebben gekeken of het hebben voorgelezen, vraag dan wat ze ervan geleerd hebben. Vertel verhalen over dienstbetoon. U zou verhalen uit de Liahona kunnen vertellen. ●

UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT SPENCER W. KIMBALL

Een eenvoudige goede daad

Het was een stormachtige winteravond. Op de luchthaven in Chicago (Illinois, V.S.) waren veel mensen gestrand omdat hun vlucht vertraagd of geannuleerd was. Een jonge zwangere vrouw stond in de lange rij bij de check-inbalie en duwde haar dochtertje van twee met haar voet vooruit als de rij verschoof.

Veel mensen maakten afkeurende opmerkingen, maar niemand bood aan om haar te helpen.

Ouderling Kimball liep met een glimlach op zijn gezicht op de vrouw af.

'[Noem] de sabbat een verlustiging [...], de heilige dag des Heren' (Jesaja 58:13).

Goede dingen doen op de sabbatdag.

JULIE WARDELL
Kerkelijke tijdschriften

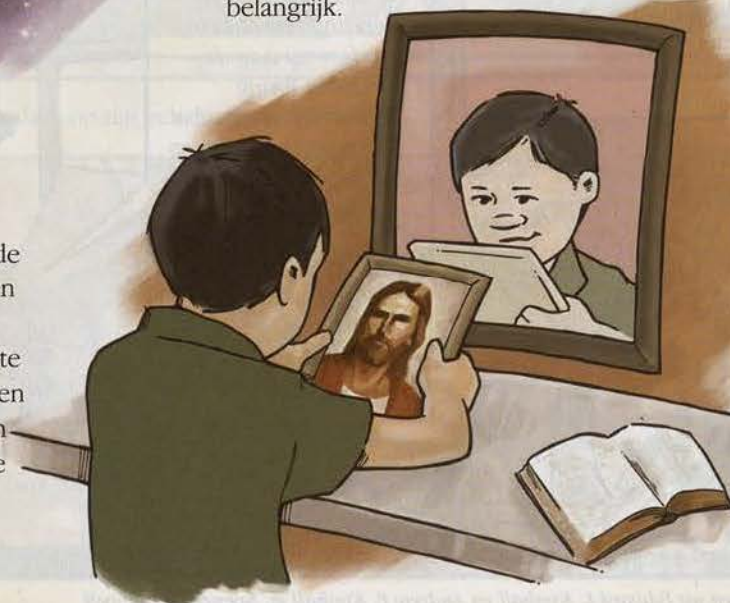
1. Toen onze hemelse Vader en Jezus Christus de hemelen en de aarde in zes dagen hadden gescha-
pen, rustten ze op de zevende dag.

3. Als we naar de kerk gaan en van het avondmaal nemen, laten we onze hemelse Vader en Jezus Christus zien dat we hen liefhebben en dat we hun leringen willen volgen. Hoe we ons kle-
den, gedragen en luisteren naar onze leer-
krachten, is ook belangrijk.

2. Ze zegenden de zevende dag als heilige dag. Het is een dag om te rusten van ons dagelijkse werk en aan Hen te denken. Wij kunnen laten zien hoeveel we van Hen houden door op de sabbatdag goede dingen te doen.

'Ik spoor u aan [om te kijken] hoe u er finan- cieel voor staat.

'Ik spoor u aan om bescheiden te zijn in uw uitgaven, om uzelf in uw aankopen te beheersen, om schulden zoveel mogelijk te vermijden. Betaal schulden zo snel af als u kunt en bevrijd u zo uit slavernij.

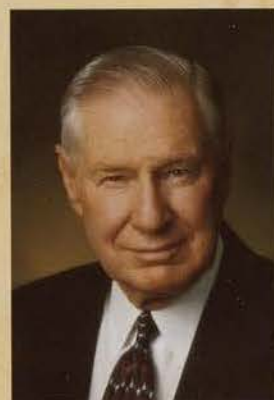
'(...) Als u uw schulden hebt betaald, als u een reserve hebt, al is die klein, dan mogen de stormen om uw huis loeien, maar dan hebt u een toevluchtsoord voor uw vrouw en kinderen, en hebt u gemoedsrust. Dat is alles wat ik hierover wil zeggen, maar ik zeg het met de grootst mogelijke nadruk.'

Gordon B. Hinckley,
De Ster, januari 1999, p. 66.

‘De raad om *ons geld verstandig te beheren*, is waarschijnlijk het meest herhaalde advies. (...) Te veel mensen in de kerk zijn er niet in geslaagd onnodige schulden te vermijden. Ze hebben weinig of geen financiële reserves. De oplossing is om te budgetteren, de tering naar de nering te zetten, en wat te sparen voor de toekomst.’

Thomas S. Monson,
Ensign, september 1986, p. 3

‘Leef naar uw inkomen en bewaar een appeltje voor de dorst, want die dorst lijkt beslist een keer te komen. Dit houdt in dat u schulden vermijdt en kopen op krediet zorgvuldig beperkt. Het is belangrijk te leren onderscheiden tussen verlangens en behoeften. Het vergt zelfbeheersing om niet toe te geven aan de opvatting “nu kopen, straks betalen” en de gewoonte “nu sparen, later kopen” aan te kweken.’

James E. Faust,
Conference Report, april 1986,
p. 24; of *Ensign*, mei 1986, p. 20

Gezinsfinanciën: krijg meer gemoedsrust

Deze bijlage kan uit het tijdschrift worden gehaald. U kunt haar langs de kartellijn afscheuren.

Verdiep u in de beginselen in de bijgaande brochure en overweeg hoe u op de volgende manieren uw geld beter kunt beheren, schulden kunt vermijden en financiële reserves opbouwen:

- Betaal tiende en een royale vastengave.
- Vermijd schulden.
- Houd een begroting bij, schrijf kosten op en plan uw uitgaven.
- Leg wekelijks wat geld opzij, zelfs al is het maar een klein bedrag.
- Leer uw gezinsleden deze beginselen.

Deze bescheiden manier van werken zal u spoedig voorzien van een reserve voor een paar maanden.

De individuele en gezinsparaatheid rust op het fundament van geloof in Jezus Christus, gehoorzaamheid aan zijn geboden, en voorzorgend leven. Ga verstandig te werk; raak niet in paniek of ga niet tot uitersten om een financiële reserve op te bouwen, maar ga wél aan de slag. Dan zult u gezegend worden met meer wijsheid, veiligheid, gemoedsrust en welzijn.

Ga naar
www.providentliving.org
voor aanvullende informatie
en adviezen over de gezinsfinanciën.

BEGROTINGSOVERZICHT

BEGROTING VOOR _____

(maand/jaar)

INKOMSTEN

VERWACHT

EFFECTIEF

Loon/salaris (netto)

Andere inkomsten

Totale inkomsten

UITGAVEN

VERWACHT

EFFECTIEF

Tiende en giften

Spaargeld

Levensmiddelen

Hypotheek of huur

Energie en water

Vervoer

Aflossing schulden

Verzekeringen

Medische kosten

Kleding

Schooluitgaven

Overige _____

Totale uitgaven

Inkomsten minus uitgaven

- Begroting voor een bepaalde periode (bv. wekelijks, tweewekelijks, maandelijks).
- Beoordeel uw begroting regelmatig.

Bezoek

www.providentliving.org

voor meer informatie over de gezinsfinanciën.

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

© 2007 by Intellectual Reserve, Inc.
Alle rechten voorbehouden. Printed in Germany
Engels origineel vrijgegeven: 11/06
Ter vertaling vrijgegeven: 11/06

DUTCH

4 02040 07120 8
04007 120

BEREIDT
ALLE
NOODZAKELIJKE
DINGEN
VOOR

GEZINSFINANCIËN

BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM

Geachte broeders en zusters,

De heiligen der laatste dagen krijgen al jaren het advies wat geld opzij te leggen om onvoorziene omstandigheden op te vangen. Dat verschaft hun een behoorlijke mate van zekerheid en veiligheid. Elk gezin heeft de verantwoordelijkheid om zo goed mogelijk in de eigen behoeften te voorzien.

Wij raden u aan, waar ook ter wereld, om uw financiële situatie door te lichten en u zo op onvoorziene omstandigheden voor te bereiden. Wij sporen u aan geen onverantwoorde aankopen te doen, en niet meer uit te geven dan u kunt besteden, zodat u geen schulden maakt. Betaal uw schulden zo snel mogelijk af en bevrijd u van dit juk. Spaar regelmatig — hoe weinig ook — zodat u een financiële reserve opbouwt.

Als u uw schulden hebt afbetaald en een financiële reserve hebt, hoe klein ook, dan zullen u en uw gezin zich veilig voelen en meer gemoedsrust hebben.

Moge de Here u zegenen met wijsheid in uw financiële zaken.

Het Eerste Presidium

BASISBEGINSELEN VAN FINANCIËLE ZEKERHEID

BETAAL TIENDE EN ANDERE GIFTEN

Financiële zekerheid begint met het betalen van een eerlijke tiende en een royale vastengave. De Heer heeft beloofd dat Hij de vensters des hemels zal openen en grote zegeningen zal uitstorten op wie getrouw tiende en giften betalen (zie Maleachi 3:10).

GA GEEN SCHULDEN AAN

Minder uitgeven dan u verdient is van essentieel belang voor uw financiële zekerheid. Ga geen schulden aan, tenzij voor de aankoop van een betaalbare woning, de financiering van een opleiding of andere levensnoodzakelijke behoeften. Spaar voor zaken die u echt nodig hebt. Als u schulden hebt, betaal die dan zo snel mogelijk af.

HOUD EEN BEGROTING BIJ

Noteer uw uitgaven. Houd een overzicht bij van uw maandelijkse inkomsten en uitgaven. Stel vast hoe u kunt bezuinigen op uitgaven die niet echt nodig zijn.

Stel aan de hand van die informatie een gezinsbegroting op. Stel vast hoeveel u aan de kerk doneert, hoeveel u wilt sparen, en hoeveel u wilt uitgeven aan levensmiddelen, huisvesting, energie en water, vervoer, kleding, verzekeringen enzovoort. Houd u stipt aan uw begroting. (Zie het Begrotingsoverzicht op de achterkant.)

BOUW EEN RESERVE OP

Bouw geleidelijk aan een financiële reserve op en gebruik die alleen in geval van nood. Als u regelmatig een bedragje spaart, zult u verbaasd staan wat dat u na verloop van tijd oplevert.

SPREEK MET UW KINDEREN

Leg uw kinderen uit wat de basisbeginselen van een verstandig financieel beleid zijn. Stel samen een budget op en stel financiële doelen. Leer ze de beginselen van hard werken, zuinigheid en spaarzaamheid. Leg nadruk op het belang van zoveel mogelijk scholing.

4. Thuis moeten we de sabbatdag ook heilig houden. Het is een dag om door te brengen met onze familie.

5. We kunnen naar goede muziek luisteren, rustige spelletjes doen of een wandeling maken met onze familie. Het is ook goed om de Schriften, verhalen uit de Schriften of *De Kindervriend* te lezen.

6. De sabbat is een geschikte dag om iets goeds voor anderen te doen. We kunnen een tekening maken of een brief schrijven aan een familielid, een zending of iemand die in het leger zit.

7. En een andere goede daad is om zieken, bejaarden of familieleden te bezoeken.

8. Onze hemelse Vader en Jezus Christus hebben beloofd dat we gelukkiger zullen zijn en veel zegeningen zullen ontvangen als we de sabbatdag heilig houden. ●

Een wagen vol heiligen

'[Gij] zult [...] naar het huis des gebeds gaan en uw offeranden offeren op mijn heilige dag' (LV 59:9).

Ik ben opgegroeid in Monterrey, in de Mexicaanse deelstaat Nuevo León. Mijn ouders waren getrouwe heiligen der laatste dagen en ik kan me niet herinneren dat we ooit niet naar de kerk gingen. Toen ik vijf of zes jaar oud was, had mijn vader een oude kiepwagen die hij gebruikte om bouwmaterialen en tuinaarde te transporteren. Elke zondag klommen mijn zusjes en ik achterin die wagen terwijl mijn vader en moeder in de cabine gingen zitten. Daarna reden we naar het huis van mijn nichtjes, waar hun familie erbij klom. En daarna haalden we de familie Gonzales op en de familie Solanos enzovoorts. Tegen de tijd dat we bij de kerk kwamen, hadden we geen kiepwagen vol aarde, maar vol heiligen.

Sommige mensen die daar in de buurt woonden vonden het erg vermakelijk om

Benjamín De Hoyos als baby (middelste rij), met zijn familie.

Uit een interview dat Melvin Leavitt van de kerkelijke tijdschriften had met ouderling Benjamin De Hoyos van de Zeventig, momenteel werkzaam in het presidium van het gebied Zuid-Amerika-Noord.

Als zendeling.

meer dan twintig mannen, vrouwen en kinderen in witte overhemden en stropdassen of zondagse jurken uit een stoffige kiepwagen te zien komen. Elke zondag kwamen er omwonenden naar buiten om het spektakel te zien. Ze lachten om ons, maar het bracht ons helemaal niet in verlegenheid. We waren blij dat we naar de kerk konden. Gedurende de jaren zestig deden we dit twee keer op een zondag.

Toen de wagen er niet meer was, liepen we naar de kerk. Zelfs als het regende of koud of snikheet was, liepen we naar de kerk, ook al duurde het een uur om er te komen en een uur om terug te

lopen. En in die tijd hadden we zowel 's morgens als 's middags kerkbijeenkomsten. We gingen altijd naar allebei.

Toen ik na vele jaren terugkeerde naar Monterrey, was elke medepassagier uit die kiepwagen nog steeds actief in de kerk. Door die ervaring werden we eensgezind en sterk. Ik ga ook nog steeds naar alle kerkbijeenkomsten. Hoe kan ik nou minder doen dan toen?

Kinderen, ga naar de kerk. Ga te voet. Ga met de auto. Ga met een kiepwagen. Maar ga naar de kerk. ●

Kilometers en kilometers glimlachjes

'Laat alles bij u in liefde toegaan' (1 Korintiërs 16:14).

RAY GOLDRUP

Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal

Marcus luisterde naar vaders les en keek intussen naar het knapperende kampvuur. 'We zouden allemaal het voorbeeld van Jezus Christus moeten volgen om gelukkig te zijn', zei vader tegen de familie. Ze zaten op boomstammetjes om het vuur. 'Het is erg belangrijk dat wij allemaal andere mensen naastenliefde betonen', zei hij.

'Wat is naastenliefde, papa?' vroeg Marcus.

Vader gooide wat meer hout op het kampvuur. 'Naastenliefde is de reine liefde van Christus', legde hij uit. 'Zonder naastenliefde kunnen we niet in Gods koninkrijk gered worden.'

Marcus keek alsof hij het niet snapte. Vader keek in het rond en vroeg: 'Kan iemand een voorbeeld van naastenliefde bedenken om beter aan Marcus uit te leggen wat het is?'

Moeder draaide een marshmallow om die aan een stok boven het vuur hing. 'Toen mevrouw Clanton viel en haar heup bezeerde, hielp ik haar met karweitjes bij haar thuis', zei ze.

Tanner vertelde dat hij de vorige week het diakenenquorum had geholpen om voedsel en kleding in te zamelen voor de armen en daklozen in de stad.

Ashley had vriendschap gesloten met een meisje in de buurt dat door de andere meisjes genegeerd werd.

'Papa heeft geholpen met het repareren van het dak van meneer Johnsons huis, want meneer Johnson zit in een rolstoel', zei mama.

'Telt zorgen voor Jo-Jo mee?' vroeg Marcus. Jo-Jo was zijn hamster. 'Ik geef hem eten en water en een nieuwe sok om op te slapen.' Marcus beet in een lekker warme marshmallow.

'Elke vriendelijke of goede daad voor iemand anders — inclusief Jo-Jo — is een daad van naastenliefde', zei vader.

'Maar ik wil ook wel eens iets doen voor iemand die groter is dan Jo-Jo, net zoals u en mama en Tanner en Ashley doen', zei Marcus. 'Maar daar ben ik misschien wel te klein voor.'

'Maar Marcus, je hoeft toch niet groot te zijn om iemand te helpen?' vroeg vader. 'Of om je gebeden verhoord te krijgen?'

Tempelkaarten

Marcus glimlachte. 'Nee.'

'Waarom vraag je niet aan je hemelse Vader of Hij je wil helpen iemand te vinden die je kunt helpen. En als die tijd gekomen is, dan weet je het echt wel.'

'Hoe weet ik dat dan?' vroeg Marcus.

Ashley leunde voorover en veegde een restje marshmallow bij Marcus' mondhoek weg. 'Je voelt het ongeveer net zo diep van binnen als die marshmallow die je net hebt gegeten', zei ze.

Later die avond lag Marcus in zijn slaapzak. Hij luisterde naar het geluid van de boomtakken die tegen de buitenkant van de tent aan kwamen. 'Hemelse Vader, help me alstublieft om iemand te vinden die ik kan helpen', bad hij. 'Ik ben maar een klein jongetje, maar papa zei dat je niet groot hoeft te zijn om iemand anders te helpen. Ik help Jo-Jo en mijn familie door aardig voor ze te zijn en mijn karweitjes te doen, maar ik wil ook iets voor iemand anders doen. Jezus heeft heel veel mensen geholpen en ik wil net zo worden als Hij.'

Twee weken later werkte Marcus op een zaterdagmiddag met zijn moeder in hun bloementuin. Hij zag hun buurvrouw helemaal alleen op schommelbank op haar veranda zitten. Ze zag er verdrietig uit. 'Mama, wat is er aan de hand met mevrouw Walton?' vroeg Marcus.

Mama ging rechtop staan en keek naar haar buurvrouw. 'Haar man is vorig jaar overleden en ze mist hem heel erg. Sommige dagen zijn moeilijk voor haar, en het ziet ernaar uit dat dit een van die dagen is.'

Marcus stond op en keek over het heggetje naar mevrouw Walton. Diep van binnen voelde hij iets. Het werd sterker en warmer, net als het kampvuur toen zijn vader er meer hout op had gegoooid. 'Mag ik een van onze grote gele bloemen plukken voor mevrouw Walton?' vroeg Marcus.

Mama glimlachte en knikte.

Even later stond Marcus voor mevrouw Walton. Ze keek verbaasd op. Marcus hield haar een bloem voor. 'Die is voor u', zei hij.

Marcus bield
mevrouw
Walton een
bloem voor. 'Die
is voor u', zei hij.

Ze nam de bloem aan en keek naar Marcus. Hij ging naast haar zitten op de schommelbank. Hij zei niets. Hij glimlachte alleen. Mevrouw Walton klopte zachtjes op Marcus' hand en samen zaten ze een tijdje te luisteren naar twee rode vogels die in haar esdoorn zaten te zingen. Toen keek mevrouw Walton weer naar Marcus. Hij glimlachte nog steeds.

'Jij hebt kilometers aan glimlachjes', zei ze. 'Wist je dat?' Marcus bleef glimlachen.

'Jouw glimlachjes kwamen toen ik ze het hardst nodig had. Dankjewel.'

Die avond deed Marcus voor het naar bed gaan nieuw zaagsel in de hamsterkooi. 'Jo-Jo, vandaag heb ik met mama in de bloementuin gewerkt, en ik heb mevrouw Walton geholpen om blij te worden. Dat maakte mij ook blij. Ik hoef niet groot te zijn om andere mensen te helpen. Ik kan nu al net als Jezus worden.' ●

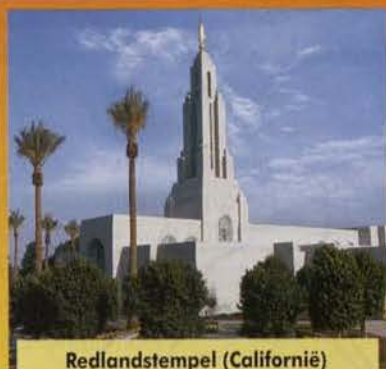

'We kunnen de liefde van Christus verbreiden door eenvoudige goede daden te doen.'
Ouderling M. Russell Ballard van
het Quorum der Twaalf Apostelen,
'De helpende hand', De Ster, januari 1989, p. 25.

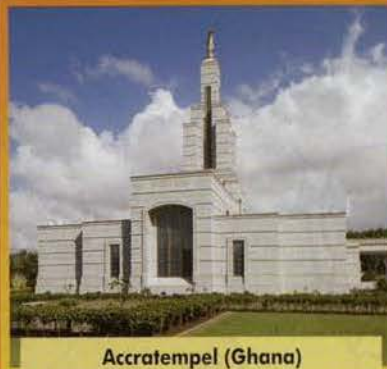
Tempelkaarten

Elke uitgave in 2003 en de uitgave van april 2005 bevatten tempelkaarten. Sinds die tijd zijn er meer tempels ingewijd.

Haal deze pagina uit het tijdschrift, plak hem op dik papier en knip de kaarten uit. Voeg deze kaarten toe aan de kaarten die al eerder zijn verschenen.

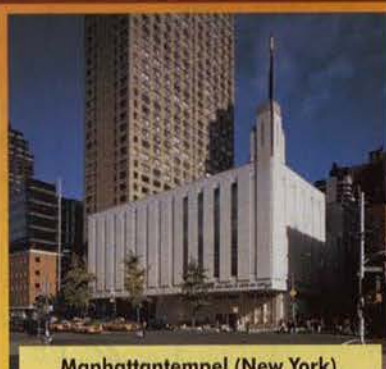
Redlandstempel (Californië)
Op 14 september 2003 door
president Gordon B. Hinckley ingewijd.

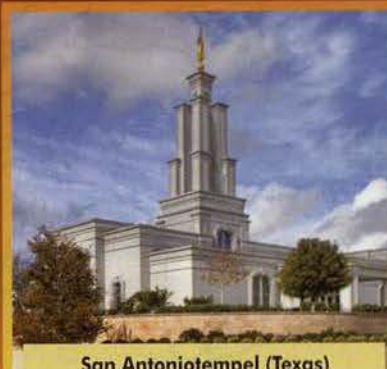
Accratempel (Ghana)
Op 11 januari 2004 door
president Gordon B. Hinckley ingewijd.

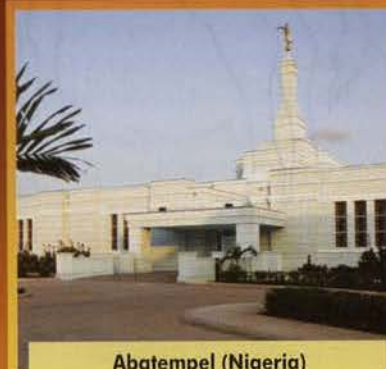
Kopenhagentempel (Denemarken)
Op 23 mei 2004 door
president Gordon B. Hinckley ingewijd.

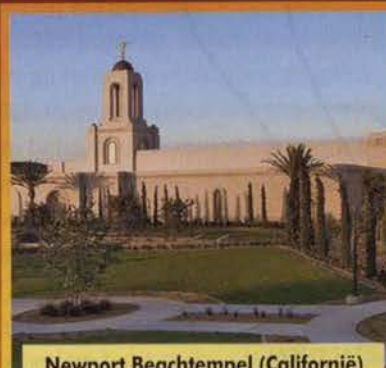
Manhattantempel (New York)
Op 13 juni 2004 door
president Gordon B. Hinckley ingewijd.

San Antoniotempel (Texas)
Op 22 mei 2005 door
president Gordon B. Hinckley ingewijd.

Abatempel (Nigeria)
Op 7 augustus 2005 door
president Gordon B. Hinckley ingewijd.

Newport Beachtempel (Californië)
Op 28 augustus 2005 door
president Gordon B. Hinckley ingewijd.

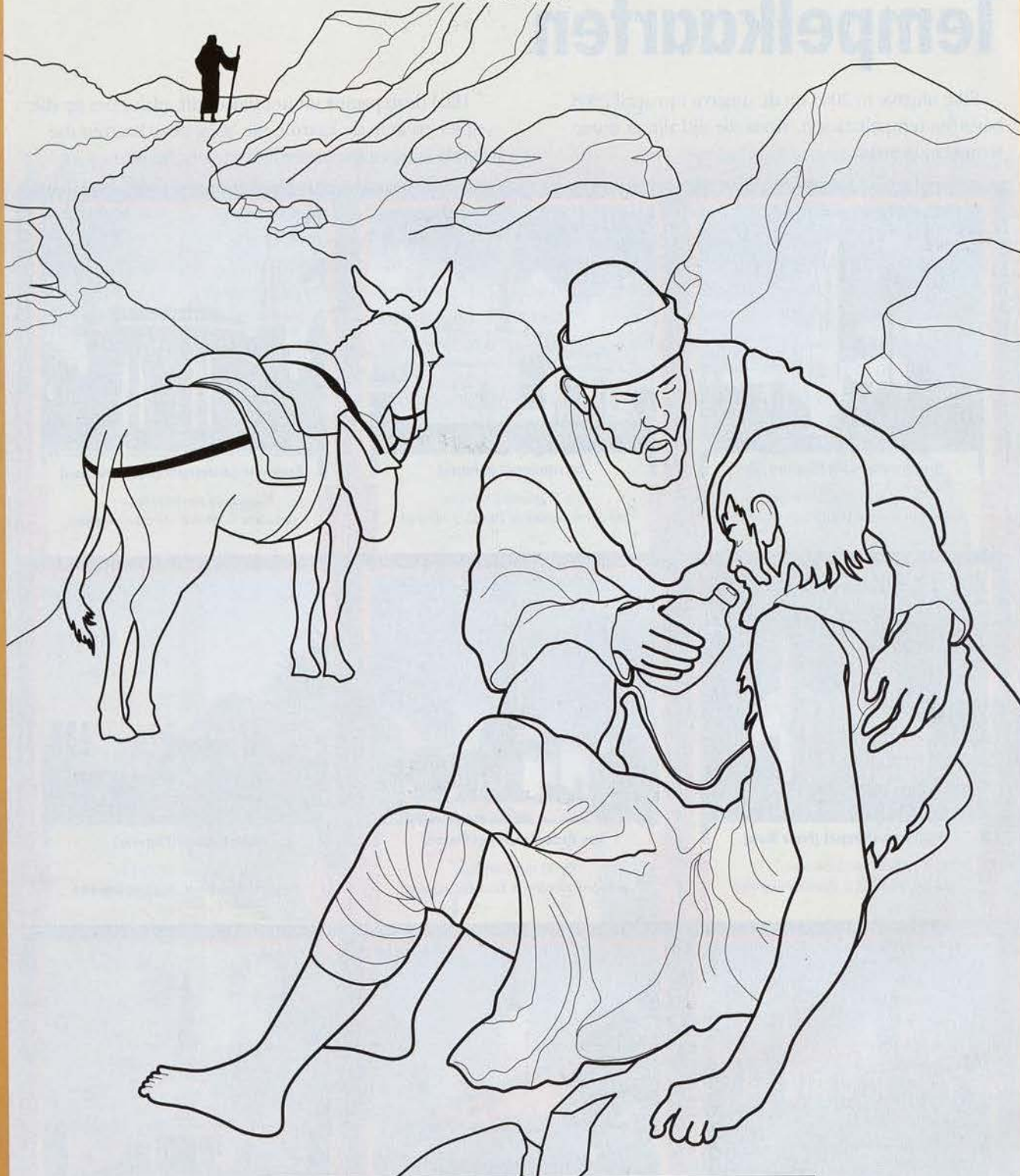
Sacramentotempel (Californië)
Op 3 september 2006 door
president Gordon B. Hinckley ingewijd.

Helsinkitempel (Finland)
Op 22 oktober 2006 door
president Gordon B. Hinckley ingewijd.

Noot: je vindt de kaarten uit de uitgaven van 2003 en 2005, en een digitale versie van deze pagina, vind je op www.lds.org. Klik op 'Languages' en vervolgens op 'Nederlands'. Klik daarna onder het kopje 'Liabona' op 'tijdschrift van de kerk'.

KLEURPLAAT

MIJN GELOOF IN JEZUS CHRISTUS GROEIT ALS IK ANDEREN DIEN

'Wanneer gij in dienst van uw medemensen zijt,
[zijt] gij louter in dienst van uw God' (Mosiah 2:17)

Wat betekent het om 'één van zin en één van hart' te zijn?

President Gordon B. Hinckley:

President Marion G. Romney
(1897–1988), eerste raadgever in

volheid naleeft. Dit volk dient 'rein [...] van hart' te worden en zal (...) het volk van de Heer zijn. Zij zullen met God wandelen, want zij zullen één van zin en één van hart zijn, en zij zullen in rechtschapenheid verkeren en er zullen geen armen onder hen zijn.' ('Living Welfare Principles', *Ensign*, november 1981, p. 93.)

Hoe kan ik een beter
werktuig in handen van de
Heer worden door
ernaar te streven
één van zin en één
van hart te zijn?

Ouderling D.

Todd Christofferson
van het Presidium
der Zeventig: 'We
beginnen met één
worden met onszelf. We zijn twee-
delige personen van vlees en geest en
soms hebben we het gevoel dat we
niet in harmonie zijn, dat we in twee-
strijd verkeren. (...) Trachten wij dag in
dag uit, week in week uit het pad van
Christus te volgen, dan handhaaft onze
geest zijn voortreffelijkheid, neemt de
innerlijke strijd af en zitten verleidin-
gen ons niet meer dwars. Er komt
steeds grotere harmonie tussen het

dienste van God" (zie Romeinen 6:13).⁹ ('Opdat zij allen één zijn in ons', *Liahona*, november 2002, pp. 71–72.)

Kathleen H. Hughes, voormalig eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium: '[De Heer] *"verlangt het hart en een gewillige geest"* (IV 64:34;

cursivering toegevoegd). (...) De Heer wil dat wij openhartig tegen[over] Hem zijn — en niets achterhouden. Hij zegt tot ons: weest niet bezorgd “om uw eigen leven”, maar streef ernaar “mijn wil te kennen en mijn geboden te onderhouden” (Helaman 10:4). Die innerlijke verandering komt tot stand als wij doen en geven wat we kunnen, en dan ons hart en onze wil aan de Vader bieden.’ (‘Uit het kleine komt het grote voort’, *Liabona*, november 2004, p. 111).

Ouderling Neal A. Maxwell
(1926–2004) van het Quorum
der Twaalf Apostelen:

Mijn bekering tot het eeuwig huwelijk

Ik wilde trouwen, maar mijn onrealistische verwachtingen bezorgden me de ene datingramp na de andere.

JAMES WELCH

Enkele jaren geleden besepte ik dat ik weliswaar een getuigenis van het evangelie in het algemeen had, maar dat er enkele beginselen waren waartoe ik nog niet volledig bekeerd was. Hoewel ik geen problemen had met bijvoorbeeld tiende of het woord van wijsheid, worstelde ik met het idee van een eeuwig huwelijk — mijn eeuwig huwelijk.

Een serie mislukkingen

Het was niet zo dat ik niet getrouwd wilde zijn; integendeel, ik was wanhopig om te trouwen — althans, dat hield ik mezelf voor. Ik had plaatselijke dates en enkele relaties op afstand. Ik had voortdurend dates, zo vaak zelfs dat ik het bijna moe werd. Maar ik werd uiterst deskundig in het identificeren van wat ik als 'zwakke punten' zag in ieder van de vrouwen met wie ik uitging. Ik rechtvaardigde het altijd dat we uit elkaar gingen, maar meestal pas nadat ik haar een jaar of twee aan het lijntje had gehouden. In de loop van de tijd had ik zoveel mislukkingen tot stand gebracht dat alleen al de gedachte aan een verkering me bijna verlamde.

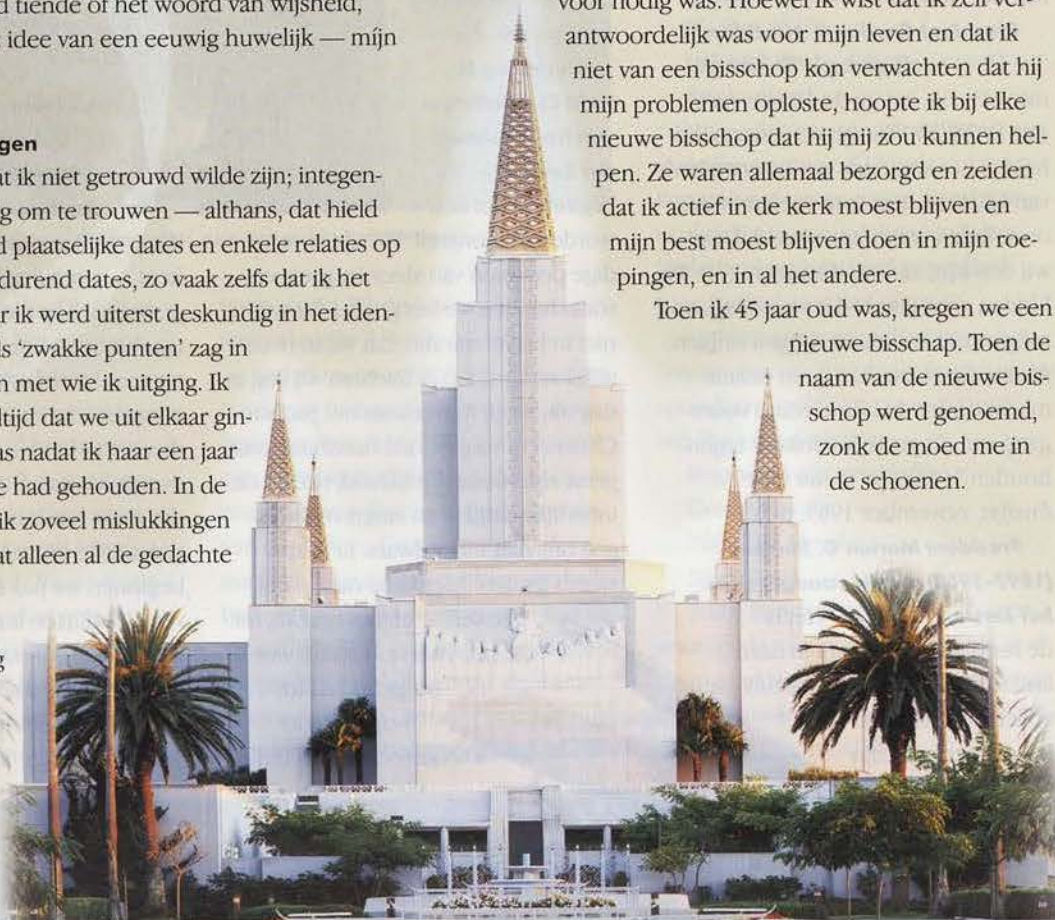
Ik was op zending geweest. Ik ging geregeld naar de tempel, vastte en

bad om de leiding van de Heer en was getrouw in het uitoefenen van mijn roeping in de wijk. Ik had familie die mij veel steun bood. Ik sprak geregeld met mijn bisschoppen. Ik werkte zelfs een tijd met een uitstekende psycholoog samen die lid van de kerk was. Maar ik voelde me ellendig. Ik snapte maar niet hoe ik ooit kon trouwen.

Mensen die met me meevoelden, zeiden dat ik gewoon nog niet 'de ware' had ontmoet. Anderen zeiden tegen mij: 'Je moet het gewoon dóen.' Maar ik had te veel twijfels en onredelijke angsten om dat advies op te volgen.

Ik ging ervan uit dat er niets minder dan een wonder voor nodig was. Hoewel ik wist dat ik zelf verantwoordelijk was voor mijn leven en dat ik niet van een bisschop kon verwachten dat hij mijn problemen oploste, hoopte ik bij elke nieuwe bisschop dat hij mij zou kunnen helpen. Ze waren allemaal bezorgd en zeiden dat ik actief in de kerk moest blijven en mijn best moest blijven doen in mijn roeping, en in al het andere.

Toen ik 45 jaar oud was, kregen we een nieuwe bisschop. Toen de naam van de nieuwe bisschop werd genoemd, zonk de moed me in de schoenen.

De genoemde persoon was iemand met wie ik geen enkele band had. Ik was dom genoeg om te beslissen dat ik zou moeten wachten op de volgende nieuwe bisschop.

Een openhartig gesprek

Niet lang daarna was ik op een zondag op weg naar een priesterschapsvergadering toen deze bisschop mij vroeg of ik meteen voor een tempelaanbevelingsgesprek in zijn kantoor kon komen. In zijn kantoor begon ik mijn ingestudeerde zielige verhaal dat niets ging zoals ik het wilde. Dat elke vrouw met wie ik uit was geweest, de een of andere onverdraaglijke tekortkoming had. En dat het misschien niet eens de bedoeling was dat ik in dit leven zou trouwen.

De bisschop wees mijn klachten van de hand, keek me recht in de ogen en vroeg: 'Wilt u trouwen of niet?' Ik moest wel antwoorden dat ik eigenlijk dacht van wel, maar dat ik er niet zo zeker meer van was. Hij vervolgde: 'Ik wil dat u naar huis gaat en besluit of u nu

werkelijk wilt trouwen. Als het antwoord nee is, dan heb ik medelijden met u, maar dan kunt u ophouden met dating en uzelf een schuldgevoel aanpraten. Als het antwoord ja is, kom dan terug en dan gaan we aan de slag.'

Op dat moment kreeg ik het ontegenzeggelijke gevoel dat ik wat aan zijn advies zou hebben.

Ik verliet zijn kantoor ernstig gestemd. Na de kerk ging ik naar huis en maakte een korte maar hevige innerlijke worsteling door, waarna ik tot de conclusie kwam dat het antwoord ja moest zijn. Ik wilde wél trouwen, en ik was bereid me te onderwerpen aan de raad van de bisschop, wat die raad ook was.

Die beslissing was het keerpunt in mijn streven naar een huwelijk. Tientallen jaren lang had ik mij er niet met volle overgave voor ingezet. Het huwelijk had voor mij eigenlijk geen hoge prioriteit gehad, ook al had ik voorgewend dat het wel zo was. Pas toen het mij uitkwam, schonk ik serieus aandacht aan het idee van een huwelijk, maar

Ik heb met betrekking tot dit beginsel die grote verandering van hart doorgeemaakt en het betekende voor mij een wereld van verschil. Op 22 mei 1997 trad ik in de Oaklandtempel (Californië) in het huwelijk met Deanne.

James en Deanne Welch met hun zoons, Jameson en Nicholas. Broeder Welch zegt over zijn gezin en huwelijk: 'Tien jaar geleden had ik me zo'n voldoening niet in kunnen denken.'

andere dingen kregen meestal voorrang, zoals mijn werk als concertmusicus en als universitair docent. Wat ik moest leren, was hoe ik met dezelfde toewijding naar het doel van een huwelijk kon toewerken.

Instructies van mijn bisschop

Toen ik om advies terugging naar mijn bisschop, sprak hij zo openhartig tegen mij als nog nooit iemand had gedaan. Hij had geen interesse in mijn eindeloze lijst met smoesjes. Hij zei gewoon: 'Laten we eens kijken waar het misgaat — waar de relaties altijd op stuklopen voor u — en laten we dát dan oplossen.' Eerst was ik een beetje geschrokken, maar ik vond zijn directe aanpak verfrissend. Ik wist dat ik hem kon vertrouwen. Er was wat energie en moed voor nodig om de cirkel te doorbreken, maar ik begon er meer vertrouwen in te krijgen dat ik het kon.

Zijn eerste aanwijzing aan mij was dat ik opnieuw op zoek moest naar een metgezellin die, zoals hij dat zei, blijk gaf van geloof, integriteit en inschikkelijkheid — blijvende deugden die echt belangrijk zijn — in plaats van enkele van de meer oppervlakkige kwaliteiten die ik belangrijk vond. (Ik had eigenlijk meer iemand in gedachten die blond was,

een goede sopraanstem had en erg goed kon koken.) En hij gaf me de opdracht om haar, voor zover ik dat kon, lief te hebben zoals onze hemelse Vader ieder van ons liefheeft.

Mijn bisschop hielp mij ook ontdekken wat ik verkeerd deed in mijn streven naar een huwelijk. Ik gaf toe dat het niet lag aan de vrouwen met wie ik was uitgegaan, zoals ik zo lang had volgehouden. In plaats daarvan lag het aan mijn eigen foute denkwijze en onrealistische verwachtingen. Hij gaf me enkele nieuwe regels voor het daten.

Allereerst moest ik me voorbereiden op verandering. Ik was vastgeroest in mijn leefgewoontes. En hoewel ik in theorie wel wilde trouwen, had ik het idee dat het mijn routine zou verstoren. Ik zou sommige dingen anders moeten gaan doen. Ik had een en ander meer dan 25 jaar op mijn manier gedaan en had dezelfde fouten telkens weer herhaald, en dat had duidelijk niet gewerkt. Omdat ik al 45 was, moest ik inzien dat ik niet onbeperkt de tijd had om te daten.

Ten tweede ging het bij dating niet om vermaak, maar om het vinden van een metgezellin die ook serieus geïnteresseerd was in een huwelijk en die erop voorbereid was. Het moest een gelegenheid zijn om elkaar te leren kennen — niet alleen iemands persoonlijkheid, maar, belangrijker nog, haar geest.

Mijn bisschop leerde me ook dat ik binnen enkele dates zou weten of een vrouw

de voornaamste eigenschappen bezat waar ik naar op zoek was. Had ze die niet, dan was het tijd om verder te kijken. Om mijn patroon van onproductief daten op de lange termijn te doorbreken, stelde de bisschop mij een schokkend ultimatum: Ik moest elke serieuze verkering afronden met een huwelijk of een afwijzing. Na een redelijke tijdperiode kon ik niet meer terug, tenzij de vrouw met wie ik uitging mij afwees. Vroeger was het mijn gewoonte geweest af te haken in plaats van me vast te leggen. Dit keer was terugtrekken, zoals ik al zo vaak had gedaan, niet toegestaan. Het was ongebruikelijk moedig van me dat ik instemde met de voorwaarden.

Wat ik leerde

Ik begon enkele dingen in te zien. Ten eerste besepte ik dat wat sommigen 'de chemie van de liefde' noemen, niet eerder komt dan na eerlijke, volwassen gesprekken, en niet daarvoor. Dat is een van de meest voorkomende vergissingen van mensen — dat ze alleen maar een relatie aangaan met iemand tot wie ze zich onmiddellijk lichamelijk aangetrokken voelen. Sommige alleenstaanden bespreken bovendien liever oppervlakkige onderwerpen dan zich te wagen aan ernstige gesprekken en moeilijke vragen. Die vragen vermijden ze, in de ijdele hoop dat als ze eenmaal de 'ware liefde' vinden, die problemen uit het echte leven wel zullen verdwijnen. Maar in feite is het precies andersom. Als je van het begin af aan eerlijk bent in je communicatie en leert antwoord te geven op de moeilijke vragen, dan ontwikkel je vertrouwen. Dat vertrouwen roeit de angst uit die meestal het gevolg is van koudwatervrees, gebrek aan toewijding en die uiteindelijk leidt tot een wankel relatie.

Maar het allerbelangrijkste wat ik leerde, was dat liefde niet alleen over mij ging. Het gaat voornamelijk over geven om een ander. Ik moest mij verootmoedigen en de arrogante houding opgeven die ik had gehad dat er misschien wel geen vrouw goed genoeg was voor mij.

Mijn ware bekering

Het zou leuk zijn als ik kon zeggen dat ik trouwde met de volgende vrouw die ik ontmoette. Maar ik ging kort met enkele vrouwen uit en de enige langere relatie die uit het daten voortkwam, kwam tot een eind toen zij mij uiteindelijk de bons gaf. Maar ik oefende geloof en hield mij aan de instructies van mijn bisschop, ook al behaalde ik niet onmiddellijk resultaat.

Het jaar nadat ik deze veranderingen in mijn houding en visie had aangebracht, nam ik nog eens contact op met een vrouw die ik al jaren kende. We waren zelfs al eens samen uit geweest, maar dit keer zag ik haar in een ander licht —

als een eventuele eeuwige metgezellin die in alle opzichten mooi en heerlijk was, omdat ze blijvende kwaliteiten had (en nog vele extra). Ze was zo lief om mij een nieuwe kans te geven en nu is ze mijn vrouw en de moeder van onze lieve kinderen. Ik houd heel veel van haar. Tien jaar geleden had ik me zo'n voldoening niet in kunnen denken.

Hoe ben ik nou tot bekering gekomen? (En het was echt een bekering — een ommekeer in mijn leven.) Ik geloof dat de verandering tot stand kwam doordat een bisschop mij leerde hoezeer mijn hemelse Vader mij liefheeft en hoe graag Hij wil dat ik gelukkig ben en dat ik de zegeningen ontvang die Hij me al had

beloofd. Mijn bisschop hielp me om de juiste prioriteiten te stellen, want ik had die niet goed op een rijtje. Hij sprak openhartig met mij en stond niet toe dat ik me liet afleiden door de smoesjes die ik al zo lang had gebruikt.

Nu weet ik hoe het voelt om je te bekeren. Ik heb met betrekking tot dit beginsel die grote verandering van hart doorgemaakt en het betekende voor mij een wereld van verschil. Ik kan het moment van bekering herleiden tot de dag dat mij in het kantoortje van mijn bisschop duidelijk werd gemaakt dat ik gezegend zou worden als ik zijn raad zou opvolgen.

En ik ben inderdaad gezegend. ■

DE AVOND VAN DE PROEF

LEHI L. CRUZ

Toen ik in het laatste jaar van de basisschool zat, ging de klas kamperen in Negros Occidental (Filipijnen). We zetten onze tenten op het kampeerterrein op en vermaakten ons met het verkennen van de guave- en mangobomen. Toen de avond viel, kwamen mijn ouders kijken hoe het met me ging. Ze zeiden dat ik erg voorzichtig moest zijn en vertrokken.

Een van mijn klasgenoten nodigde mijn vrienden en mij uit voor een ritje met zijn oudere neef. Zijn neef reed ons rond en het was heel leuk tot mijn klasgenoten tot mijn verbazing bier en sigaretten te voorschijn haalden. We parkeerden de auto vlakbij het kampeerterrein en zij begonnen bier te drinken en te roken in de auto. Ze vroegen of ik meedeed, maar ik weigerde.

Ik zei dat ik niet meedeed omdat roken mijn leven zou bekorren. Ik zei ook dat het tegen mijn geloof is omdat ik het woord van wijsheid heb geleerd. En ik zei dat het woord van wijsheid een wet is waarin staat dat we ons lichaam rein moeten houden omdat het een tempel van God is. Ik legde uit dat we niet roken, drinken en dat we geen thee, koffie en drugs nemen. Mijn beste vriend en ik verlieten het gezelschap en gingen slapen in onze tent.

Toen ik naar huis ging, was ik blij dat ik mijn vader kon vertellen dat ik niet met mijn klasgenoten had meegedaan, maar ze over het woord van wijsheid had verteld. Ik was blij dat de Heilige Geest mij leidde en mij de moed gaf om met mijn vrienden te praten.

Ik heb hierdoor geleerd dat onze gehoorzaamheid op de proef wordt gesteld als we alleen zijn, zonder ouders of anderen om ons te steunen. Ik ben dankbaar voor het woord van wijsheid en heb me vast voorgenomen het altijd te gehoorzamen. Als ik oud genoeg ben, ga ik op zending en leer ik heel veel mensen hoe belangrijk het woord van wijsheid is. ■

DE HEILAND HERKENNEN

JADE SWARTZBERG

Ik zat met enkele vriendinnen midden in het cafeteria van onze middelbare school aan tafel toen het onderwerp van de wederkomst van Christus ter sprake kwam. Mijn vrienden waren niet erg godsdienstig, maar ze waren vaak genoeg naar de kerk geweest om van de geprofeteerde gebeurtenis te hebben gehoord. Ze wisten ook dat ik geregeld naar de kerk ging en vast in de Heiland geloofde.

We hadden het er een tijdje over en in antwoord op hun vragen vertelde ik dat niemand precies weet wanneer Christus wederkomt. Een van mijn vriendinnen zei heel ernstig tegen mij: 'Jade, als de wederkomst gauw gebeurt en Jezus Christus komt, dan herken ik Hem misschien niet. Wijs jij Hem voor me aan?'

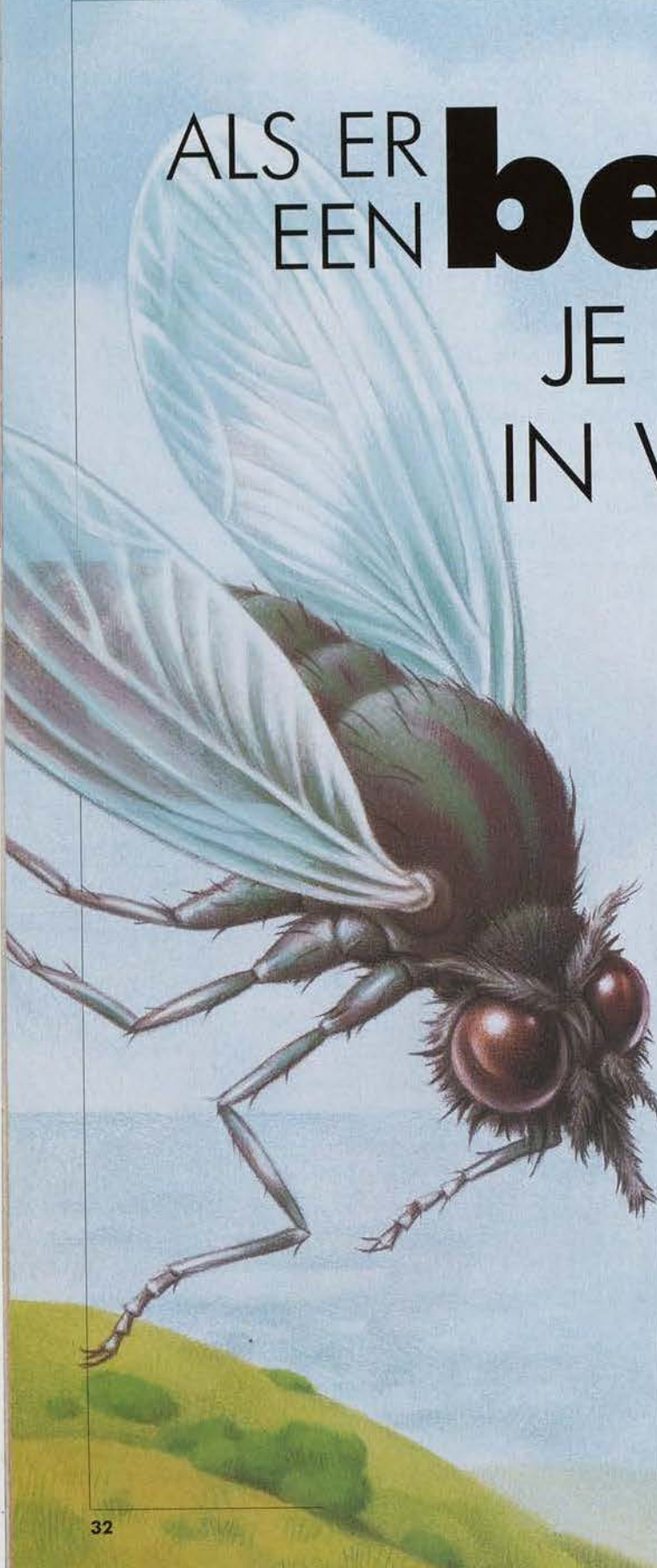
Natuurlijk zei ik ja, en we begonnen over iets anders te praten.

Mijn vriendinnen hebben waarschijnlijk nooit meer aan dat gesprek teruggedacht, maar ik wel – vaak zelfs. Mijn vriendinnen namen door wat ik zei en deed aan dat ik de Heiland kende. In feite rekenden ze erop dat ik Hem kende! Maar ken ik Hem echt? Zou ik ja kunnen zeggen op Alma's vraag 'Hebt gij zijn beeld in uw gelaat ontvangen' (Alma 5:14)?

De vraag die mijn vriendin zo nonchalant stelde, heeft er al vaak toe geleid dat ik mijn relatie met de Heiland opnieuw geëvalueerd heb.

Zijn bijvoorbeeld mijn persoonlijk gebed en schriftstudie zinvol genoeg om mij dichter tot Hem te brengen? Ik hoop het. En ik hoop dat als Christus op een dag komt, ik met een zuiver hart en reine handen voor Hem kan staan. Dan zal ik niet alleen makkelijk in staat zijn Hem te herkennen, maar zal Hij in staat zijn mij te herkennen omdat ik zijn beeltenis in mijn gelaat zal hebben (zie Alma 5:19). ■

ALS ER EEN **beestje** JE MOND IN VLIEGT

Geestelijke beestjes kunnen meer dan irritant zijn. Ze kunnen regelrecht gevaarlijk zijn als we ze niet meteen uitspuwen.

AARON L. WEST

Toen ik die zaterdagochtend naar buiten ging, dacht ik niet: 'Ik hoop dat er vandaag een beestje mijn mond in vliegt.' Maar onder het joggen gebeurde het. Er vloog een beestje recht mijn mond in! Het was niet mijn schuld. Ik deed niets verkeerd. Ik zag hem ook niet aankomen.

Wat denk je dat ik deed toen dat insect tussen mijn tanden door vloog? Nou, ik spoelde hem niet heen en weer door mijn mond om de smaak te koesteren. Ik liet hem daar niet zitten, gewoon om te zien wat er zou gebeuren. Ik slikte hem ook niet door. Ik nam niet eens de tijd om erover na te denken. Ik spuwde hem gewoon uit en liep proestend door.

Is er bij jou wel eens een 'beestje' in je mond gevlogen? Ben je wel eens buiten je schuld een ongepast plaatje of liedje of woord of idee tegengekomen? Waarschijnlijk wel. Kwade invloeden zijn overal om ons heen. En ook al kunnen we er veel aan doen om ze te vermijden, we zullen er waarschijnlijk toch buiten onze schuld aan blootgesteld worden. Die geestelijke beestjes zijn dodelijk — ze zijn veel schadelijker voor onze geest dan dat beestje voor mijn lichaam was.

Wat moet je doen als er een geestelijk beestje in je mond vliegt? Hetzelfde als ik wat ik deed toen er een beestje

mijn mond in vloog: spuw het uit!

Aarzel niet. Loop weg. Ren desnoods weg. Zet de tv uit. Zet de radio uit. Zet de computer uit. Gooi dat boek of tijdschrift in de vuilniszak, waar het thuishoort.

Maak gebruik van wat president Brigham Young (1801–1877) 'de mentale kracht van het geloof' noemde. Hij zei: 'De wereld wordt volgens het profetische woord stukje bij beetje omvergeworpen. En we zullen het bewind van de rechtschapenheid zien komen en zonde en ongerechtigheid zien wegglopen. Maar de macht en de beginselen van het kwaad, als ze al len te

beginse-
noemen zijn,
zullen nooit een
strobreed toegeven
aan de rechtschapen
opmars van de Heiland
[als] we ze niet centimeter
voor centimeter teruggedrijven
en we de grond met geweld inne-
men. Ja, met de mentale kracht van het

geloof, en met goede werken, zal de opmars van het evangelie toenemen, zich verbreiden, groeien en bloeien.¹

President Young had het over onze inzet om de wereld met het evangelie te vullen, maar zijn woorden gelden ook voor onze pogingen om ons eigen leven met goedheid te vullen. Dwing die kwade gedachte of dat slechte beeld om je gedachten te verlaten door een lofzang te zingen, een schrifttekst op te zeggen of een gebed uit te spreken. 'Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede' (Romeinen 12:21).

Denk maar aan wat president Hinckley ons telkens weer heeft gezegd over porno:

'Natuurlijk word [je] verleid. Het lijkt wel of de hele wereld geobsedeerd is geraakt door seks. [Je] wordt er voortdurend op zeer bedrieglijke en aanlokkelijke wijze mee geconfronteerd. [Je] bent eraan blootgesteld op de tv, in tijdschriften en boeken, op video's en zelfs bij muziek. [Je] moet het de rug toekeren. Mijd het. Ik weet dat het makkelijk te zeggen is en moeilijk om te doen. Maar elke keer als [je] dat doet, zal [het je] de volgende keer makkelijker vallen. Wat zal het heerlijk zijn om op zekere dag voor de Heer te staan en te kunnen zeggen: "Ik ben rein".

'De Heer heeft in onze tijd een gebod gegeven dat op ons allemaal van toepassing is. Hij heeft gezegd: "Laat deugd uw gedachten onophoudelijk sieren." En daarbij heeft Hij deze belofte gegeven: "(...) dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden" (IV 121:45). Ik geloof dat Hij bedoelt dat als wij rein zijn in geest en lichaam, de tijd zal komen dat wij vol vertrouwen voor de Heer kunnen staan. (...) Wij zullen vol vertrouwen zijn en er zal goedkeurend naar ons geglimlacht worden.²

Vergeet niet: als er een beestje in je mond vliegt, spuw het dan uit! ■

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), pp. 332–333.
2. 'Be Ye Clean', *Ensign*, mei 1996, p. 4.

De renovatie van de Tab

In juni 2006 waren alle pijpen van het orgel, behalve de pijpen die u hier ziet, verwijderd voor een schoonmaakbeurt en werd de hellingsgraad van de balkonvloer vergroot zodat alle bezoekers goed zicht op het spreekgestoelte zouden krijgen. Ter bescherming werden de vloer en de pilaren afgedekt. De restauratie van het plafond was al klaar.

Tabernakel

De Tabernakel in Salt Lake City is twee jaar lang voor het publiek gesloten geweest om het 140 jaar oude gebouw uitgebreid te renoveren.

'Ik houd van dit gebouw', zei president Gordon B. Hinckley op 1 oktober 2004 tijdens een persconferentie. 'Ik wil niet dat hier iets gebeurt wat het historische aspect van dit architectonische juweel vernietigt. (...) Ik wil dat de zwakke verbindingen van de oude, oorspronkelijke Tabernakel worden verbonden en versterkt en (...) de natuurlijke en wonderbaarlijke schoonheid ervan behouden wordt.'

Hierna vindt u foto's van de renovatie.

Hierboven: Werkers plaatsen massief blank eiken banken die de meeste oorspronkelijke vuren houten banken vervangen. De oorspronkelijke banken, die door kunstenaars onder de pioniers zo waren beschilderd dat ze op eiken leken, waren beschadigd en versleten. Sommige blijven permanent te bezichtigen.

Rechts: Het podium is in het midden voorzien van een grote toneellift. In combinatie met de losse podiumwagens (rechts), houdt dit in dat het podium naar wens kan worden ingedeeld voor algemene conferenties, haardvuuravonden of concerten. De wagens hebben ingebouwde audiovisuele apparatuur, bedrading en ventilatie. Ze zijn bovendien voorzien van bijpassend tapijt en stoffering, alsmede schermen waarop algemene autoriteiten het verloop van conferentiebijeenkomsten kunnen volgen.

Er zijn twee nieuwe trappen toegevoegd, waarvan er één naar het balkon leidt en een zesde uitgang vanaf de verdieping vormt.

In audiovisueel opzicht, hielden de verbeteringen onder meer

nieuwe lichteffecten in. Op de inzet is een van de twee schermen te zien die aan weerszijden van de orgelpijpen zijn bevestigd. Als ze niet nodig zijn, kunnen ze worden ingetrokken tot achter de zitplaatsen voor het koor. Er is geavanceerde geluidsapparatuur geïnstalleerd, hoewel de befaamde akoestische eigenschappen van de Tabernakel behouden zijn.

Een werker staat op een verdiepingen hoge steiger om het plafond te restaureren. Er zijn veertien lagen verf verwijderd om bij het oorspronkelijke pleisterwerk te komen. Na dat te hebben gerepareerd, hebben de werkers pleisterwerk aangebracht dat, zowel wat ingrediënten als wat akoestische kwaliteiten betreft, past bij de eigenschappen van het historische pleisterwerk. Er is met veel zorg op toegezien dat de golflijn van het oorspronkelijke plafond behouden bleef.

Een bedreven kunstenaar werkt de beschrijving van de voorkant van het balkon bij. De meeste geschilderde nerven op de muren en pilaren van de Tabernakel moesten worden bijgeschilderd of worden vervangen.

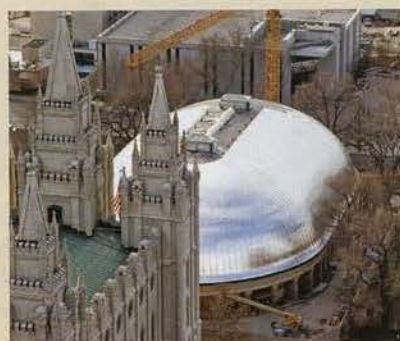
Onder: In het kader van de bescherming tegen aardbevingen

werden de buitenpijlers dieper in de grond verankerd en werden ze met een nieuw stalen en betonnen fundament versterkt. Die verankering bevindt zich onder het loopniveau buiten.

De orgelpijpen zijn schoongemaakt, gestemd en teruggezet. De grootste pijpen (links), die van hout zijn gemaakt, waren te groot om te verwijderen. Ze zijn opnieuw verguld.

Onder de Tabernakel is een groot deel van de ruimte opnieuw ingedeeld. Rechtsboven: de kantoren van het Tabernakelkoor en het Orchestra at Temple Square beslaan nu de ruimte die vroeger door de doopkapel werd ingenomen. Midden: de vrouwenkleedkamer biedt elk koorlid een eigen kleedhokje met garderobe. De mannen hebben een soortgelijke ruimte. Onder: De muziekbibliotheek bevat alle bladmuziek van het koor. En er staan kluisjes voor elk van de ongeveer 350 koorleden. Bibliotheacarissen stellen mappen samen met de juiste muziek voor een bepaald optreden en leggen die in de kluisjes.

Het nieuwe aluminium dak, hier in december 2005. Onder: Aan elk uiteinde van de Tabernakel is er ter versteviging aan de bestaande houten spant een brede stalen spant, ook wel zusterspant genoemd, bevestigd. Linksonder: werkers brengen multiplex aan alvorens de nieuwe dakbedekking te plaatsen.

Voldoende vasten

*Ik vast misschien niet zoals anderen,
maar de opoffering is mij toch tot zegen.*

RILEY M. LORIMER

Als kind vond ik de vastenzondag soms zwaar. Mijn maagje rammelde de hele dag en ik kon nauwelijks wachten tot etenstijd en het beëindigen van mijn vasten. Nog voordat ik de zesde klas bereikte, kreeg ik al een groter begrip van het vastenbeginsel. En net toen dat gebeurde, werd ik ziek.

En het was ook niet zomaar een koutje of griepje. Mijn lichaam gedroeg zich erg vreemd en niemand wist waarom. Na vier maanden en talloze bezoeken aan specialisten, kreeg ik eindelijk een antwoord. De diagnose was dat ik een zeldzame ziekte heb die mij de hele tijd erg dorstig maakt en uiterst gevoelig voor uitdroging. Omdat de ziekte zeldzaam is, konden de artsen me niet veel vertellen over hoe mijn dagelijkse leven eruit zou zien. Ik kreeg gewoon een medicijn, in de hoop dat het zou helpen.

Dus toen de volgende vastenzondag aanbrak, probeerde ik te vasten door eten en drinken achterwege te laten, zoals ik altijd had gedaan. Grote vergissing. Door mijn ziekte word ik erg ziek als ik zelfs maar enkele uren lang geen water neem, daar kwam ik snel achter.

Ik was er erg door van streek.

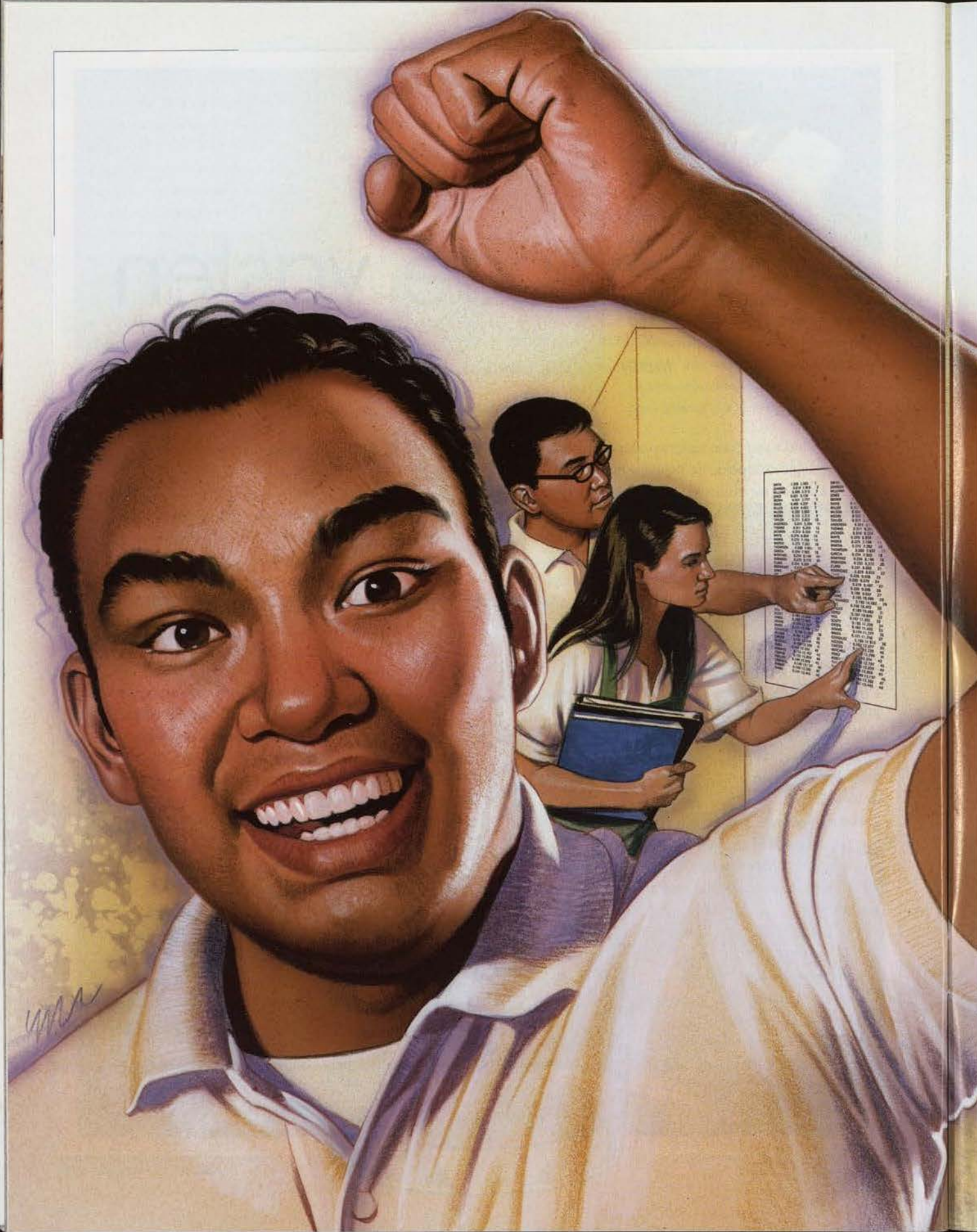
'Als ik drink tijdens de vasten, is het geen volledige vasten!', dacht ik. 'Dan doe ik niet genoeg!' Die gedachte zat me maandenlang dwars. Ik bestudeerde schriftteksten over vasten en bad veel over het probleem. Ik sprak er ook met mijn ouders en JV-leidsters over, maar ik voelde me er toch nog niet prettig bij.

Ik kreeg het antwoord op een vastenzondag

toen ik het verhaal van het peningske van de weduwe in het Nieuwe Testament las (zie Marcus 12:41-44). De offergave van de weduwe was maar klein in de ogen van de wereld, maar de Heiland accepteerde die liefdevol omdat Hij wist dat het alles was wat zij had. Toen wist ik dat mijn vasten voldoende was omdat het alles was wat ik kon doen. De Heer mat mijn offer niet af aan wat anderen gaven, maar aan wat *ik* kon geven.

Sinds die dag heb ik een sterk getuigenis van vasten. Ik heb geleerd dat ik tijdens de vasten ook moet studeren en bidden zodat de Geest in mij kan werken. Maar, belangrijker nog, ik heb geleerd om altijd mijn best te doen, en dat dat genoeg is. De Heer vraagt ons niet om meer te doen dan onze kracht toelaat (zie Mosiah 4:27). ■

TOT EEN BRANDOFFER

Toen ik werd toegelaten tot de universiteit, slaakte ik een vreugdekreet. Maar hoe kon ik mijn opleiding dan opofferen om een zending te vervullen?

JOSEPH RAY BRILLANTES

Verder zeide God tot Abraham: Wat uw vrouw Sarai betreft (...). Ik zal haar zegenen, en ook zal Ik u uit haar een zoon schenken (...). Toen wierp Abraham zich op zijn aangezicht [en verbeugde

zich]' (Genesis 17:15–17; zie Bijbelvertaling van Joseph Smith, Genesis 17:23).

Ik riep het uit van vreugde. Mijn hele school moet het hebben gehoord. Andere leerlingen staarden mij aan en vroegen zich af waarom ik het uitriep, maar ik kon mijn verrukking niet onderdrukken toen ik mijn naam zag op de lijst met leerlingen die waren toegelaten tot de voornaamste universiteit van de Filipijnen. Ik voelde me echt gezegend.

'(...) en gij zult hem Isaak noemen, en Ik zal mijn verbond met hem oprichten tot een eeuwig verbond, voor zijn nageslacht' (Genesis 17:19).

Toen men hoorde dat ik naar de universiteit zou gaan, keken ze me vol ontzag aan. Als ik er aan dacht, kon ik niet anders dan glimlachen. Mijn bedje was gespreid. Ik was de Heer erg dankbaar dat Hij mij had geholpen om te slagen voor het toelatingsexamen.

'Hierna gebeurde het, dat God Abraham op de proef stelde. Hij zeide tot hem: (...) Neem toch uw zoon, uw enige zoon, Isaak, die gij liefhebt, (...) en offer hem (...) tot een brandoffer' (Genesis 22:1–2).

'Hemelse Vader, ik kan nu niet op zending! Ik heb hier zo veel te doen. Laat mij toch mijn studie voortzetten. Als ik mijn

Maar de Engel des Heren riep tot hem van de bemel en zeide: (...) Strek uw hand niet uit naar de jongen en doe hem niets, want nu weet Ik, dat gij godvrezend zijt, en uw zoon, uw enige, Mij niet hebt onthouden.'

diploma heb, ga ik uit om uw evangelie te verkondigen.

'Ik moet echt mijn studie vervolgen, Vader. Ik heb die nodig voor mijn toekomst.

'U weet dat ik geprobeerd heb het afdelingshoofd over te halen mij voor twee jaar te excuseren. Maar dat stond ze niet toe. Ze zei dat ik om eervol ontslag van de universiteit moest verzoeken als ik besloot te gaan.

'Hemelse Vader, ik kan nu niet op zending! Ik heb dit nodig voor mijn toekomst.'

'Toen nam Abraham het hout voor het brandoffer, legde het op zijn zoon Isaak, en nam vuur en een mes met zich mede. Zo gingen die beiden tezamen' (Genesis 22:6).

Mijn hart was bezwaard toen ik op het kantoor van de universitaire secretaris af liep. Hij zou zeggen dat ik gek was, dat ik een veelbelovende toekomst opgaf. Hoe kon ik uitleggen dat de Heer me had geroepen?

'Toen zij aan de plaats die God hem genoemd had, gekomen waren, bouwde Abraham daar een altaar; schikte het hout, bond zijn zoon Isaak en legde hem op het altaar boven op het hout. Daarop strekte Abraham zijn hand uit en nam het mes om zijn zoon te slachten' (Genesis 22:9-10).

'Ik kom voor de secretaris van de universiteit.'

'Het gaat om een verzoek om eervol ontslag.'

'Nee, ik ben in academisch opzicht van onbesproken gedrag.'

'Nee, ik ben niet betrokken bij een overtreding van de wet.'

'De reden? Ik heb een oproep gekregen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen om een voltijds-evangelisatiezending te vervullen. Ik moet mijn studie aan de universiteit opgeven om de Heer te dienen.'

'Nee, de zending is niet uit te stellen en duurt twee jaar.'

'Ik weet dat dit betekent dat ik niet kan terugkomen.'

'Maar de Engel des Heren riep tot hem van de bemel en zeide: (...) Strek uw hand niet uit naar de jongen en doe hem niets, want nu weet Ik, dat gij godvrezend zijt, en uw zoon, uw enige, Mij niet hebt onthouden' (Genesis 22:11-12).

'Wat? Ik kan een aanvraag indienen om zolang geëxcuseerd te worden? Mijn afdelingshoofd zei dat ik de universiteit zou moeten verlaten omdat een student niet langer dan één jaar geëxcuseerd kan worden.'

'Het beleid van de universiteit is onlangs gewijzigd? Dat heeft ze dan niet geweten, en ik ook niet.'

'Hartelijk bedankt!'

'Toen riep de Engel des Heren ten tweeden male van de bemel tot Abraham en zeide: (...) Ik [zal] u rijkelijk zegenen, en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren des hemels en als het zand aan de oever der zee (...). En met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat gij naar mijn stem gehoord hebt' (Genesis 22:15-18).

Nadat ik van 2000 tot 2002 een zending had vervuld in het zendingsgebied Ilagan (Filipijnen), hervatte ik mijn studie aan de University of the Philippines in Quezon City en stapte vervolgens over naar de Brigham Young University. Ik zie ernaar uit om te trouwen en kinderen op te voeden in het evangelie.

De Heer wil dat wij alles voor Hem opofferen. Maar dat betekent niet dat we de verlangens van ons hart niet kunnen waarmaken. Soms wil Hij gewoon graag zien of we Hem de hoogste prioriteit geven. ■

Wist je?

Dagboekideeën

Als je moeite hebt om onderwerpen te bedenken waarover je in je dagboek kunt schrijven, begin dan eens hiermee: 'Het allereerste wat ik mij uit mijn kinderjaren herinner is ...' of 'Mijn fijnste schoolherinnering is ...' of 'Een geestelijke ervaring die ik onlangs heb gehad, was ...'.

President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft gezegd: 'Zorg ervoor dat je een notitieblok hebt, jongelieden, een dagboek dat de tand des tijds kan doorstaan. En misschien zullen de engelen er voor eeuwig uit citeren. Begin vandaag en schrijf erin wat je meemaakt, je diepste gedachten, je successen en mislukkingen, je vriendschappen en overwinningen, je indrukken en je getuigenis.' ('The Angels May Quote from It', *Tambuli*, juni 1977, p. 17.)

Tip voor leidinggevenden

President David O. McKay (1873–1970), de negende

president van de kerk, heeft enkele eigenschappen besproken die kenmerkend zijn voor een geslaagd leider of leerkracht:

1. 'Rotsvast geloof in het evangelie van Jezus Christus als het helderste licht van de wereld en een oprecht verlangen om Hem te dienen. Deze toestand van de ziel zal leiden tot het gezelschap en de

leiding van de Heilige Geest.'

2. 'Ongeveinsde liefde voor de (...) leden, gedreven door vastberadenheid om eerlijk en onpartijdig met elk lid van de kerk om te gaan. Eer het (...) lid, dan zal het (...) u eren.'

3. 'Grondige voorbereiding. Een geslaagd leider kent zijn [of haar] taken en plichten en kent de leden aan wie hij [of zij] leiding moet geven.'

4. 'Opgewektheid — geen geforceerde, maar natuurlijke opgewektheid die spontaan ontspringt aan een ziel vol hoop.' (Conference Report, oktober 1968, p. 144.)

In één woord

Geestelijke dood: de geestelijke dood houdt in dat we van God zijn afgesneden. Er zijn twee oorzaken voor een geestelijke dood: de val en onze eigen ongehoorzaamheid.

'Door de val van Adam van de tegenwoordigheid des Heren [...] afgesneden, wordt [het hele mensdom] als dood beschouwd, zowel met betrekking tot stoffelijke als tot geestelijke dingen' (Helaman 14:16). Gedurende ons leven op aarde zijn we afgesneden van Gods tegenwoordigheid. Jezus Christus verlost met zijn verzoening iedereen van de geestelijke dood. 'De opstanding van Christus verlost het mensdom, ja, het ganse mensdom, en brengt het terug in de tegenwoordigheid des Heren' (Helaman 14:17).

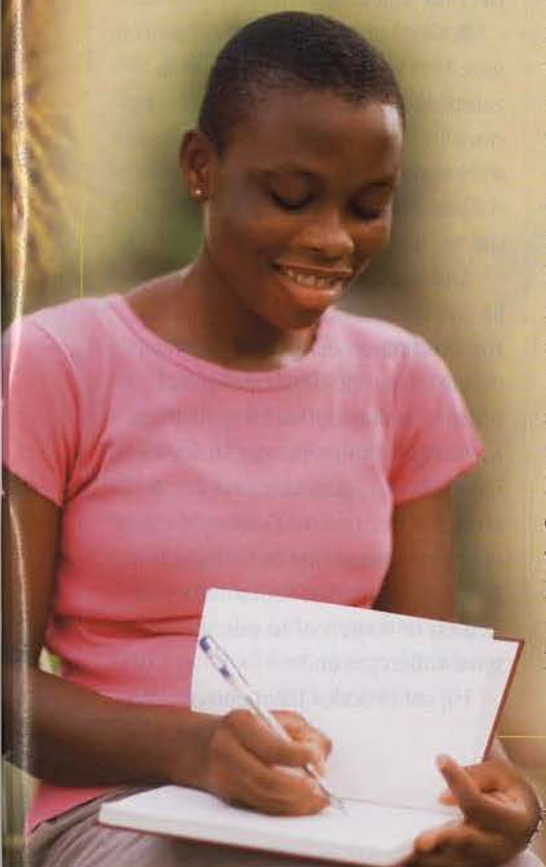
Een verdere geestelijke dood is het

'Als je je niet volledig aan het evangelie toewijdt — met je hele "hart, macht, verstand en sterkte" (LV 4:2) — kun je niet genoeg geestelijk licht opbrengen om de duisternis te verdringen.'

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Uit de duisternis in zijn prachtige licht', *Liahona*, juli 2002, pp. 77–79.

gevolg van onze zonden, die ons onrein maken, waardoor we niet in de tegenwoordigheid van God kunnen wonen (zie Helaman 14:18). De Heiland biedt ons de verlossing van deze geestelijke dood aan, maar alleen op voorwaarde dat we geloof in Hem oefenen, ons van onze zonden bekeren, en de beginselen en verordeningen van het evangelie gehoorzamen (zie Helaman 14:19). (Zie *Trouw aan het geloof* [2004], 'Dood, geestelijke', p. 17.)

De vastengave van broeder John

Greg Burgoyne

Ik kon mijn ogen niet geloven. Daar stond hij, aan het spreekgestoelte. Ik had broeder John nog nooit in de kerk gezien, laat staan dat ik hem zijn getuigenis had horen geven. En een maand later kwam hij naar de kerk en gaf nog een keer zijn getuigenis.

Het begon allemaal op een zondagochtend in een vergadering van het leidinggevend priesterschapscmité. Ik was jongemannenpresident. We hadden zojuist in het *Handboek kerkbestuur* gelezen en de bisschop zat in stilte iets te overdenken. Toen keek hij op en zei: 'Ik wil dat onze broeders in de Aäronische priesterschap beginnen met het ophalen van vastengaven bij minderactieve leden.' Hij vroeg of we de leraars en de priesters aan het werk wilden zetten.

Dat verbaasde me. In Kaapstad (Zuid-Afrika) wonen de meeste leden ver van elkaar. Het is ongeveer 35 minuten rijden van de ene kant van onze wijk naar de andere. De jongemannen hadden nooit eerder vastengaven ingezameld omdat ze niet naar de huizen van de leden konden lopen: de afstand was te groot en ze maakten zich zorgen over hun veiligheid.

Maar als comité bedachten we een plan om deze hindernissen te overwinnen. Het ouderlingenquorum stemde ermee in om broeders toe te wijzen die de jongemannen op de zaterdag vóór elke vastenzondag naar de verschillende huizen zouden rijden. We deelden de wijk op en wezen elk koppel enkele actieve en enkele minderactieve gezinnen toe. We beseften dat ons plan een goede gelegenheid was voor de broeders om de jongeren te leren kennen en voor de jongeren om goede raad van de ouderlingen te krijgen.

Toen we het plan aan de jongemannen voorlegden, wilden ze het graag proberen. We herinnerden hen eraan dat ze hun zondagse kleren

behoorden te dragen en dat dit deel uitmaakte van hun heilige taak om over de wijk te waken.

Ik werd toegewezen aan mijn jongere broer, Andrew. De volgende zaterdag bezochten we iedereen op onze lijst, maar de meeste mensen waren niet thuis. Het laatste lid dat we bezochten, was broeder John, die we niet zo goed kenden.

Andrew stapte uit de auto, klopte aan en wachtte. Hij wilde net omdraaien en teruglopen naar de auto toen de deur openging. Andrew stak broeder John de hand toe en zei: 'Hallo, ik ben Andrew van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Morgen is het vastenzondag en de bisschop heeft ons gevraagd leden te bezoeken en te vragen of ze een vastengave willen geven.'

Hij gaf broeder John een envelop.

Broeder John was verbaasd, maar hij liep naar binnen met de envelop. Na enkele minuten kwam hij met een glimlach op zijn gezicht terug. Hij bedankte Andrew beleefd en gaf hem de envelop. Ik stapte uit de auto en met zijn drieën stonden we even te praten. Toen we weggingen, zwaaide broeder John ons uit en zei: 'Zorg ervoor dat je volgende maand wel terugkomt.' Andrew was de hele weg naar de kerk erg enthousiast. We leverden onze enveloppen in bij een lid van de bisschop.

De volgende maand zorgden we ervoor dat we weer bij broeder John langsgingen. Hij was weer erg vriendelijk. Na enkele maanden begon hij op vastenzondag naar de kerk te gaan. Onze bezoeken op zaterdag herinnerden hem aan de zondagsdiensten en dan kwam hij de volgende dag.

Wij waren erg blij dat broeder John actief werd. We hadden het gevoel dat we een bijzondere band met hem hadden. Onze vreugde doordat een ziel was teruggekeerd in de kudde was met geen pen te beschrijven. Binnen enkele maanden ging hij geregeld naar de kerk en hij werd al gauw geroepen in het ouderlingenquorumpresidium.

Maar het hoogtepunt voor ons kwam toen broeder John gevraagd werd om in de avondmaalsdienst een toespraak te houden over tiende en andere bijdragen. Aan het eind van zijn toespraak noemde hij Andrews eerste bezoek.

Met tranen in zijn ogen zei hij: 'Andrew, je zult nooit weten welke uitwerking je die zaterdagochtend op mijn leven had toen je met die blauwe envelop aan mijn deur kwam.

Misschien dacht je dat het verspilde tijd was, maar ik heb zegeningen ontvangen doordat jij me de kans gaf mijn vastengave te betalen. Door jouw dienstbaarheid ben ik hier vandaag.' ■

Limonade en een brood

Anabela De León

Toen ik zes jaar oud was, verhuisde mijn familie naar een nieuwe woning in dezelfde stad, Quetzaltenango, in Guatemala. Op de dag dat we erin trokken, waren we moe en dorstig. Mijn oudere broer nam me mee naar de keuken om een glas water te pakken, maar we hadden nog geen water of elektriciteit.

We wisten niet wat we moesten doen. Het was al laat en we kenden niemand in de buurt. Op dat moment klopte er iemand aan. Het bleek een glimlachende, vriendelijke oudere dame te zijn. 'Welkom in de buurt', zei ze. 'Ik ben jullie buurvrouw, Tenchita. Ik dacht dat jullie wel geen water zouden hebben, dus heb ik wat limonade en brood gebracht.'

Ik was zo blij toen ik de limonade zag, dat ik een brede glimlach op mijn gezicht kreeg. Enkele dagen later nodigde Tenchita ons uit om mee te gaan naar De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen

der Laatste Dagen, en ze gaf ons een boek-van-mormon.

Al gauw kregen we de zendelingenlessen. En drie maanden later nodigden de zendelingen ons uit om ons te laten dopen. Mijn vijf oudere broers en zussen namen de uitnodiging aan, maar mijn ouders hadden niet het gevoel dat zij er klaar voor waren. Ze bleven echter wel naar de kerk gaan en twee jaar later, toen ik acht jaar was, werden we alledrie gedoopt.

Ik was jong, maar ik kon wel zien welke veranderingen het evangelie van Jezus Christus in onze familie bracht. Net als alle andere families hadden we onze problemen, maar we praatten meer met elkaar, waren eensgezinder, en we vertrouwden erop dat we oplossingen zouden vinden vanwege de leringen in de ware kerk. We waren dankbaar dat Tenchita

ons kennis had laten maken met het evangelie,

maar ze verhuisde al gauw en we hoorden niets meer van haar.

Dertien jaar later lieten we ons aan elkaar verzegelen in de tempel in Guatemala-Stad, en ik besloot om op zending te gaan. In mijn eerste werkgebied in het zendingsgebied Guatemala-Stad-Zuid bezochten we vaak leden die ziek of minderactief waren. Op een dag vroeg de bisschop of we een oudere zuster wilden bezoeken die ziek was en aan huis gebonden. Hij zei dat ze het liefste limonade dronk.

Toen mijn collega en ik bij de woning van de zuster kwamen, lag ze ziek in bed. Maar ik herkende haar onmiddellijk en omhelsde haar. Eerst wist zuster Tenchita niet wie ik was, maar toen we een tijdje gepraat hadden, glommen haar ogen toen ze me herkende. Ze glimlachte en zei: 'Ik bracht je limonade en brood.'

Ik bedankte haar dat ze ons ook het evangelie had gebracht en dat ik daardoor op zending was gegaan.

Het is makkelijk en niet duur om een glas limonade en een brood te geven, maar doordat zuster Tenchita ze gaf op haar manier, met liefde en zorg om ons eeuwige welzijn, werd het een waardevolle gift. Zij heeft mijn leven en dat van mijn familieleden veranderd. Wij kunnen ook het leven van andere mensen veranderen door hen de weg te wijzen naar het 'levende water' en het 'brood des levens' (Johannes 4:10; 6:48).

Tegenwoordig geven mijn familieleden en ik onze burens meer dan alleen limonade en brood: we bieden hen ook het ware evangelie van Jezus Christus. ■

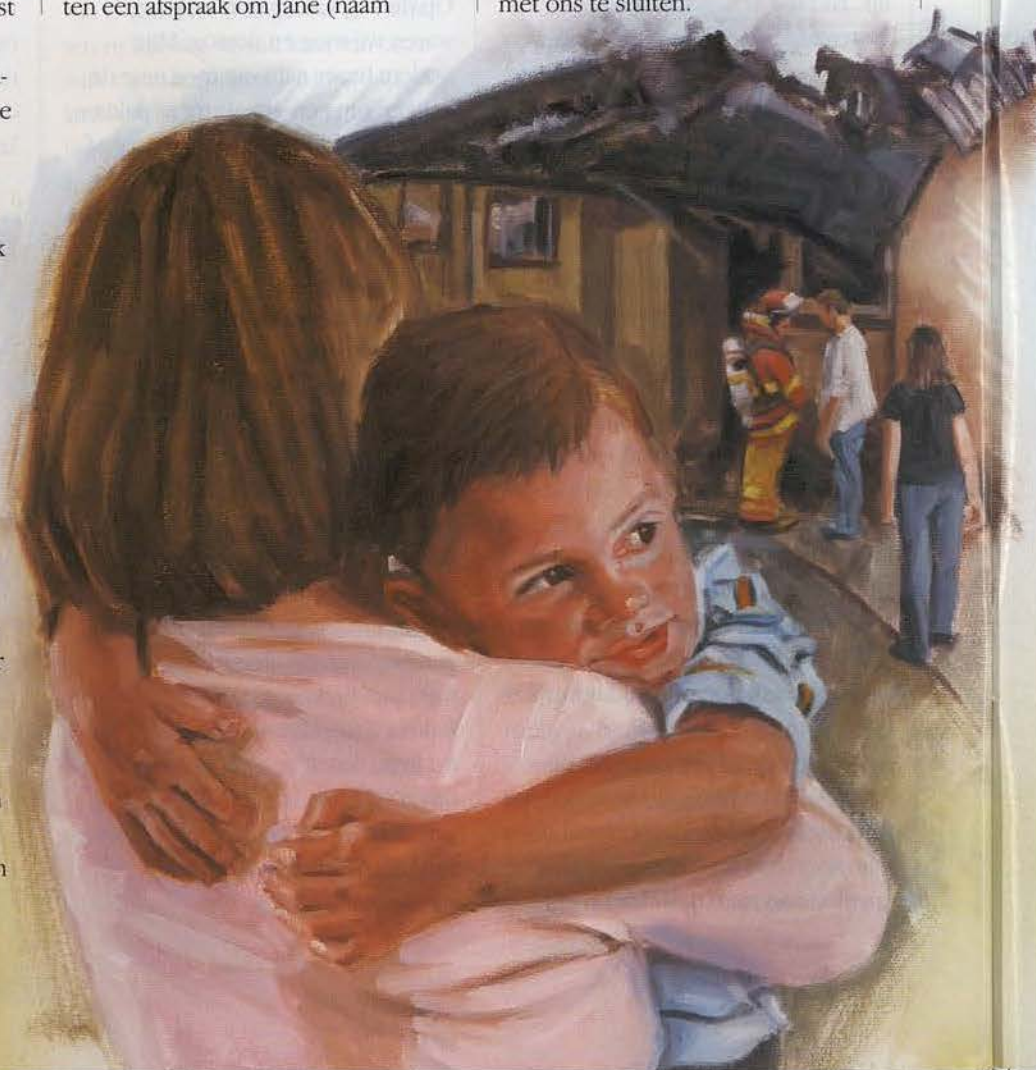
Je zorgt vast wel goed voor mij

Elaine Pearson

Toen ik eens keek welke zusters mij waren toegewezen om bij op huisbezoek te gaan, zag ik de naam van een nieuw lid van onze wijk. Ik voelde me een beetje ongemakkelijk bij de gedachte dat ik iemand zou bezoeken die ik niet kende, maar mijn collega en ik maakten een afspraak om Jane (naam

gewijzigd) te bezoeken. We arriveerden op de afgesproken ochtend en spraken snel een gebed uit alvorens naar de deur te gaan. Binnen vonden we Jane en haar drie zoontjes die op ons wachtten.

We kregen door onze maandelijkse bezoeken niet alleen een betere band met Jane, maar probeerden ook haar zoontjes te leren kennen. De twee jongsten zaten vaak naast mijn collega en mij en we lazen ze voor uit boeken en deden spelletjes met ze. Maar Alex van vier, de oudste, was niet zo enthousiast over de bezoekers van zijn moeder. Hij was onafhankelijk en aarzelde om vriendschap met ons te sluiten.

Ik was al een jaar lang Jane's huisbezoekster toen ik een telefoontje kreeg dat haar huis in brand stond! Mijn man en ik hadden de ingeving om crackers te pakken, flessen water en wat speelgoedautootjes en ons erheen te haasten om te zien of we ergens mee konden helpen. We vonden Jane op de stoep tegenover haar smeulende huis. Haar man was samen met de brandweer de schade aan het opnemen terwijl Jane de drie huilende kinderen troostte, die zich aan haar knieën vastklampten.

Toen we met haar spraken, wilde ze graag naar haar man toe. We namen haar twee jongste kinderen mee naar onze auto. Ze hadden honger en dorst. En ik was dankbaar voor de ingeving van de Heilige Geest om voedsel en water mee te nemen. Al gauw waren ze tevredengesteld. Maar Alex hield zich al snikkend stevig aan zijn moeder vast. Jane kon hem niet meenemen en was in tweestrijd omdat ze naar haar man toe wilde maar tevens haar zoontje wilde troosten.

Ik moedigde haar aan om te gaan en leunde toen voorover naar Alex en vroeg hem of ik hem even mocht vasthouden terwijl zijn moeder op zoek ging naar zijn vader. Tot mijn verbazing vond hij dat goed. Toen ik Alex had opgepakt, legde hij zijn hoofd op mijn schouder, en ik wreef over zijn ruggetje. Terwijl Jane op zoek ging naar haar man, fluisterde ik Alex troostende woordjes in. Ik voelde dat het snikken minder werd en dat zijn ademhaling tot rust kwam.

Toen we samen op de stoep stonden, zei Alex zachtjes tegen mij: 'Je zorgt vast wel goed voor me, want je bent mama's bezoeker.'

Ik kreeg stilletjes tranen in mijn ogen toen ik besepte dat Alex wist dat wij belangrijk waren voor zijn moeder. Hij zag in dat hij mij kon vertrouwen en dat ik voor hem zou zorgen omdat ik 'zijn mama's bezoeker' was. ■

Het cadeau dat ik me niet kan herinneren

Gary R. Wangsgard

Een van de fijnste cadeaus die ik ooit van mijn vader heb gekregen, kan ik me niet herinneren. Hij heeft er nooit over gepraat. Zo deed mijn vader dat. Mijn moeder heeft me er vele jaren later over verteld.

Zowel mijn moeder als mijn vader waren opgevoed als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, maar doordat vader rookte, was hij nooit in de tempel getrouwd. De liefdevolle bisschop die het burgerlijk huwelijk van mijn ouders voltrok, moedigde hen aan om zich ten doel te stellen in de tempel te trouwen voordat ze kinderen kregen. Ze werkten nog aan het bereiken van dat doel toen ik er als gezinsuitbreiding bijkwam.

Tegen de tijd dat ik twee jaar werd, waren mijn ouders nog steeds niet naar de tempel geweest. Mama wilde zich graag laten verzegelen voordat er een tweede kind kwam, maar papa gebruikte nog steeds tabak.

Soms wens ik dat ik me kon herinneren wat er op mijn tweede verjaardag gebeurde, want op die dag kreeg ik het cadeau. Mijn vader kwam die avond, begin november, thuis van zijn werk, zette zijn lunchtrommel weg, deed zijn jas uit, en pakte mij op. 'Gary,' zei hij, 'ik heb een bijzonder verjaardagscadeau voor je.' Mama zei dat het haar verbaasde, want ze wist dat papa geen extra geld had om een cadeautje voor me te kopen.

Papa haalde een halfvol pakje sigaretten uit zijn overhemdzakje en gaf het aan mij. Mama begon te protesteren, maar papa hield zijn hand omhoog alsof hij wilde zeggen: 'Dit is tussen mijn zoon en mij.'

Zachtjes zei hij toen tegen mij: 'Ik heb hier dagenlang over nagedacht. Ik heb besloten dat ik niet wil, jongen, dat je je ooit herinnert dat je vader rookte. Mijn cadeau aan jou is dat ik vandaag mijn sigaretten opgeef en dat ik nooit meer zal roken.'

En dat was het einde van zijn gewoonte om te roken. Het moet hem veel moeite hebben gekost om zo plotseling te stoppen. Hoewel ik het me niet herinner, was dat zijn bijzondere cadeau aan mij. Maar er kwam nog meer.

Enkele maanden later, terwijl mijn moeder in verwachting was van mijn broer, reisden we naar de Logantempel in Utah, waar we voor eeuwig aan elkaar verzegeld werden.

Ik ben erg dankbaar voor dat cadeau dat ik zoveel jaren geleden van mijn liefhebbende, zorgzame vader heb gekregen. ■

Geraakt door de Geest

Wat heeft onze Vader in de hemel ons toch lief dat Hij ons zo veel geeft dat wij nodig hebben om terug te keren naar Hem. Hij heeft ons de *Liabona* gegeven, wat een geweldig tijdschrift is, uniek in zijn soort. Ieder die oprecht en nederig naar de waarheid zoekt, wordt geraakt door de Geest.

Elke keer als ik in de *Liabona* lees, heb ik het gevoel dat ik mij onder mijn broeders en zusters over de hele wereld begeef. Wat een zegen.
Victorino F. Dela Cruz jr. (Filipijnen)

Een publicatie voor het gezin

Wij zijn dankbaar voor de prachtige publicatie die de *Liabona* is. We kijken er elke maand naar uit en maken er in ons gezin optimaal gebruik van. We vonden bijvoorbeeld de uitstekende artikelen in het julinumnummer van 2006 fijn omdat ze ons hielpen om onze zoon op zijn doop en bevestiging voor te bereiden. De foto's, die van hoge kwaliteit zijn, trokken de aandacht van ons dochttertje — zij kan nog niet lezen, maar begrijpt visuele boodschappen wel. Op een zondagmiddag hebben we 'Sabbatsdoos: potloodspel' gespeeld. Het was erg gezellig. Onze gezinsbanden zijn erdoor versterkt.
Familie Cazorla (Spanje)

Erg onder de indruk

Ik lees nu al vele jaren de *Liabona*. Ik lees het altijd met veel respect en vreugde, en het bouwt mij op. Ik was vooral erg onder de indruk van ouderling Dieter F. Uchtdorfs artikel 'Op de vleugels van arenden' in

de *Liabona* van juli 2006. Het was erg nuttig.
Gernot Labr (Duitsland)

Hulp met mijn huisonderwijs

Ik was dankbaar voor het artikel 'Het bouwplan van de Meester' van president Thomas S. Monson in de uitgave van januari 2006. Mijn hele gezin vond het erg opbouwend en het heeft mij geholpen met mijn huisonderwijs.
Jaime Cruz (Nicaragua)

De *Liabona* vergroot ons geloof

Wij zijn erg gezegend omdat we een gids en hulpmiddel hebben — de *Liabona* — dat ons helpt met overleven in deze gevaarlijke tijd waarin wij met zo veel beproevingen en verleidingen te maken krijgen. De *Liabona* draagt er ook toe bij dat ons geloof vergroot en versterkt wordt.
Ik ga nu naar een school waar ik het enige lid van de kerk ben. In de *Liabona* staan artikelen over dingen waar ik moeite mee heb.
Mark Anthony Punongbayan (Filipijnen)

Een kerstcadeau

Ik stuurde een exemplaar van de *Liabona* van december 2006 naar een vriend en hij voelde zich echt fijn nadat hij het gelezen had. Hij zei: 'Ik wil je bedanken voor dat geweldige cadeau. Mijn leven is erdoor veranderd en ik ben klaar om toe te treden tot deze geweldige kerk.' En ik was

blij dat ik had geholpen om een ziel tot Christus te brengen.
Kwame Asante (Ghana)

Een hulpmiddel bij het onderwijs

Mijn leven als lid van de kerk is gelukkiger omdat de *Liabona* een gids is voor het hedendaagse leven.

Ik geef jongeren in mijn gemeente de zondagsschoolles en gebruik daar, naast de Schriften, de *Liabona* voor. Mijn leerlingen en ik hebben al veel geleerd. Ga zo door met uw uitstekende werk.
Adeilson de Souza Nascimento (Brazilië)

E-mail uw reacties naar liahona@ldschurch.org. Of stuur ze per post naar:
Liabona, Comment
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Brieven kunnen vanwege de lengte of om redenen van duidelijkheid bewerkt worden.

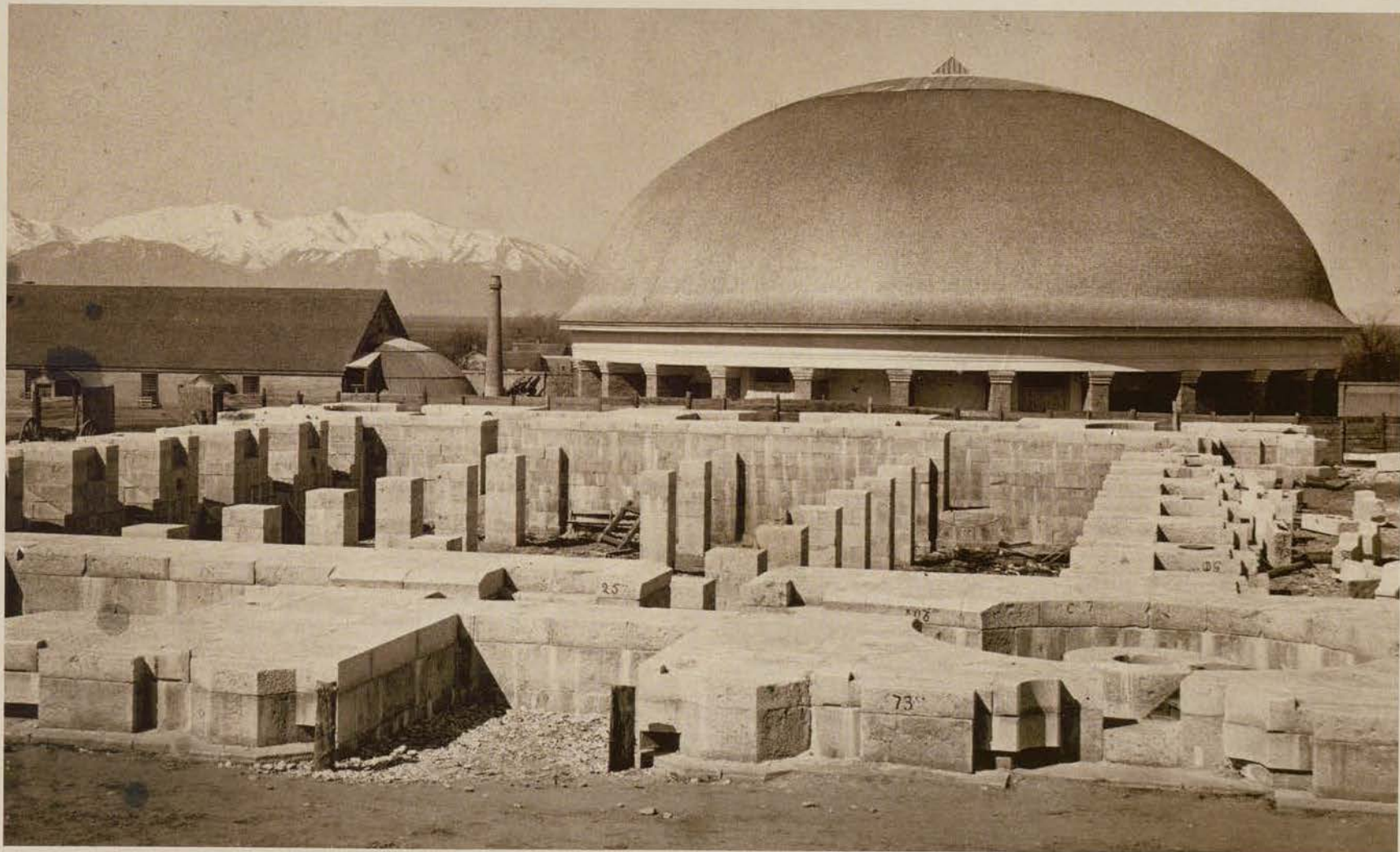

Foto Temple Square, ca. 1870, C.R. Savage

De Tabernakel met zijn gewelfde dak kijkt uit op de funderingen van de Salt Laketempel. De Tabernakel, op deze foto nog in aanbouw, was een van de grootste gebouwen van zijn soort in de wereld met een lengte van 76 meter, een breedte van 46 meter en een hoogte van 24 meter. Links staat de oude Tabernakel van adobestenen die al sinds de inwijding op 21 mei 1851 in gebruik was.

Deze twee geweldige gebouwen hier op Temple Square — de tempel en de Tabernakel — doen mij denken aan twee eerbiedwaardige oude ouders, met de tempel als de vader en de Tabernakel als de moeder van generaties die na hen zijn gekomen, en ze houden stand en verbreiden licht en begrip en kennis en liefde', zei president Gordon B. Hinckley tijdens de persconferentie aan het begin van de renovatie van de Tabernakel in Salt Lake City. Zie 'De renovatie van de Tabernakel', p. 34.